emperyalizme ve faşizme karşı DEVRİMCİ ÖĞRETMEN

4

VURAL URAL

250 Kuruş

6 Nisan 1977

Kayseri Halkevi'nin tiyatro çalışmaları ilgi görüyor

Kayseri Halkevinin Tiyatro Kolu çalışmaları halk tarafından ilgiyle izlenmektedir.

Tiyatro kolunun daha önce sahneye koyduğu İsmet Küntay'ın 403. Kilometre oyunundan sonra şimdi de Turgut Özakman'ın "Duvarların Ötesi" adlı oyunu sahneye konulmuştur.

18,19,20 şubat günleri Belediye Şehir Tiyatrosunda üç gün, geceli gündüzlü halka ve öğrencilere sergilenen oyun büyük bir ilgiyle izlenmiştir.

Tiyatro çalışmaları çevre semt, il ve ilçelerde de sergilenmektedir. Kayseri'nin çeşitli semtlerinde işçi ve halka sergilenen oyun daha sonra Bünyan ve Pınarbaşında, halk tarafından ilgiyle izlenmiştir. Duvarların Ötesi adlı oyun 2,3 Nisan tarihlarında Niğde, Ulukışlada da, halka ve öğrencilere gösterilecektir.

Halkevi Tiyatro kolu yöneticileri ve oyuncular " Kralın Maskarası Olmadan" halkımıza gerçekleri gücümüzün yettiğince açıklamak için çalışmaktayız demişlerdir. Tiyatroda gerçekler halkımız tarafından daha iyi anlaşılmakta, somut olarak gördüğünden daha yararlı olmaktadır. Tiyatroyu işçinin, köylünün ayağına götürüyoruz, götüreceğiz de diyen yetkililer, halkımızın emperyalizme ve faşizme karşı verdiği mücadelede biz de üzerimize düşeni yapmak sorumluluğuyla çalışıyoruz demişlerdir..

emperyalizme ve faşizme karşı

DEVRİMCİ ÖĞRETMEN

Sahibi ve Sorumlu Müdürü: TUNCER ÖZDEMİR

Yazışma Adresi: POSTA KUTUSU :603 kızılay/ANKARA

Dizgi ve baskı: EM-AŞ Ofset Tesisleri

ABONE KOŞULLARI:

Yurt İçi; Yıllık 30.-TL
6 Aylık 20.-TL.
Yurt Dışı; Yıllık 50.-TL.
6 Aylık 30.-TL.

Abone olmak için PTT'ye başvurarak *Tuncer Özdemir* adına *Posta Çeki No: 102075*'e para yatırılması yeterlidir.

Sessizliğinin içine gömülmüş kafasındaki düşüncelerin
Anlatabilse,
Anlattıklarını hem lafla değil,
Beyninin içinde yansıyan makineli tüfek tarrakaları ile.
Öyle olmamış ya kardeşim,
Bak etrafa...
Sierra-Maestra'da, Falcon'da, Gine'de, Mozambik'te
Ve daha onlarca ülkenin
Dağlarında, bozkırlarında
KIZILDERE'DE...

Acuze,
Kara kıllı karnından çıkardığı kin zehirini kusmuş Cevahirimin üstüne
Bir daha, bir daha
Saçılmış etrafa kanları Ulaş'ımın
Dünyayı boyamış sonra
Kıpkızıl,
Ulaşım
Cevahir'imle
Yüreğine düşen kan yayılmış
Mahir'imle KIZILDERE'de...

Mahir'imin kanı
Yeraltı cücelerinin saklandığı karanlık mağaraları aydınlatıyor artık
Acuze, panik içinde
Kıvranıyor yerinde
Çünkü
Yeraltı cüceleri aydınlıkta yaşayamaz
Acuze, sanıyor ki,
Ölülerin kanı akmaz
Akıpta yeraltı cücelerinin
Saklandığı kara kıllı karnı aydınlatmaz

ÜLKEMİZİN GENEL DURUMU VE GÖREVLERİMİZ

Egemen sınıflar ittifakı içindeki çelişmeler ülkemizde genel bir istikrarsızlığa neden olmaktadır. Öte yandan oligarşinin egemenliğinin zayıf olması, ekonominin iç dinamikle gelişmemiş olmasının bir sonucu olarak burjuvazinin daha baştan tekelci ve cılız bir nitelikte olması ve de iktidarını kendi gelişmesine ayak bağı olan prekapitalist öğelerle sürdürmek zorunda kalması bu yüzden emperyalist sömürüden arta kalanlarla yetinmek durumunda olmalarından dolayı emekçi halk yığınlarının ekonomik - demokratik alandaki taleplerine dahi tahammül edememektedirler. Ülkemizde güçlü bir işçi sınıfı mücadelesinin bulunmayışı, güçlü demokratik geleneklerin sözkonusu olmaması yüzünden de egemen sınıflar burjuva anlamdaki demokratik hakların tanınmadığı, klasik burjuva demokrasisi ile uzaktan yakından ilgisi olmayan bir biçimde egemenliklerini sürdürebilmektedirler. Ve bu baskı, terör rejimi klasik faşizmden **"farklı"** özellikler gösterse de sömürge tipi bir faşizmden başka bir şey değildir.

Sınıflar çatışmasının her alanında mücadele ve kargaşa artıyor. Politik arenada, ekonomik-demokratik çatışma alanında sınıf zıtlaşmaları artıyor ve keskinleşiyor. Kurulu düzene karşı kendiliğinden de olsa yükselen sosyal muhalefet sınıflar çatışmasının her alanında mücadelenin artmasına ve gittikçe keskinleşmesine yol açmakla kalmıyor, aynı zamanda mücadele biçimlerinin de zenginleşmesine, basit biçimlerden daha karmaşık ve üst biçimlere doğru çeşitlenmesine yol açıyor.

Oligarşik diktatörlük halk üzerine, devrimciler üzerine baskı ve terörü sistemli bir biçimde arttırmaktadır. Faşizmin halka ve devrimcilere saldırıları, sınıflar çatışmasının keskinleşmesine paralel bir biçimde artmaktadır.

Devrimciler, sınıflar savaşının her alanında devrimi ilerletmek, devrimci mücadeleyi yükseltmek için mücadele ederler. Devrimi ilerletecek olan insiyatifli müdahale, ancak her alanda tayin edici çelişmeyi kavrayarak, tayin edici çelişmenin çözümü için çalışmakla mümkündür.

Proleter devrimciler esas olarak siyasi mücadeleyi örgütleyen ekonomik-demokratik ve ideolojik mücadeleyi siyasi mücadeleye bağımlı olarak, siyasi iktidarı ele geçirme işine yardımcı olacak şekilde yürüten insanlardır. Bugün mücadele verdiğimiz ve örgütlendiğimiz TÖB-DER Genel Merkez Yönetimi salt ekonomik mücadeleyi esas alarak kitleleri dar ekonomik mücadele platformuna sıkıştırmakta ve ekonomizm yapmaktadır. Devrimci Öğretmenler olarak bu alanı genişletmek ekonomik-demokratik ve ideolojik mücadelenin siyasi mücadeleye bağımlı olarak verilmesi için elimizdeki bütün imkanları seferber etmek ve yanlış görüşleri teşhir etmek için mücadele etmeliyiz. Zaten bu salt ekonomik mücadelenin kitlelere hiç bir şey kazandırmadığı da kitleler tarafından görülmektedir. (Katsayının 14 olmasını savunan bu baylarımız, katsayıyla bu işin çözümlenemeyeceğinin farkında bile değillerdir. Fakat hayat onlara yanıldıklarını göstermiştir. Çünkü, katsayı 12 olmuş ve buna karşı bir tepki bile gösteremeyerek susmuşlardır. Zaten katsayı artışından bir gün sonra zamlarla daha da fazlasını geri almıştır hakim sınıflar).

Bugün ülkemizde işçi sınıfının, mücadelesini yönlendirecek ve siyasi mücadeleyi örgütleyecek örgütünden yoksun bir ortamda yaşıyoruz. Mücadelemizde bir yandan ekonomik-demokratik kitle eylemlerini örgütlerken ve doğru devrimci önderlik yaparken, diğer yandan da işçi sınıfının öncü müfrezesini yani **partiyi** oluşturma mücadelesini başarıyla sürdürmek zorundayız. Çünkü, ülkemiz somutu bize bunu dayatmaktadır.

Ülkemiz solunda mevcut olan teorik ve örgütsel keşmekeşi önleyebilmek, hayatın her alanındaki mücadeleyi doğru yönlendirebilmek faşizme ve emperyalizme karşı mücadeleyi bir üst düzeye yükseltebilmek için devrimciler arasındaki mücadeleyi ideolojik mücadele platformunda tutmak ve bütün siyasi yoğunluklara karşı açık siyasi tartışmayı güçlendirmek bugünkü ülkemiz sol hareketi açısından büyük bir önem taşımaktadır. Sol hareketin saflaşma sürecinin yaşandığı günümüzde bu süreci hızlandırmak ve sürecin hızlanmasına bilinçli müdahale etmek tüm devrimcilerin görevidir. İdeolojik mücadeleden kaçanların ve birbirlerini sloganlar düzeyinde mahkum etmeye çalışanların gerçek yüzleri 5 şubat mitinginde ortaya çıkmıştır.

Biz bugüne kadar sürdürdüğümüz doğru politikayı bundan sonra da sürdüreceğiz. Devrimci hareket içine sokulmaya uğraşılan **hastalıklı** kafa yapılarıyla mücadele edeceğiz. Anti-Leninist tahlillerden kaynaklanan sekter tavırların üstüne gideceğiz. Bu, sözde devrimcileri kitlelere anlatacağız. Onların gerçek kimliklerini, çirkin yüzlerini açığa çıkarıp, teşhir edeceğiz.

Revizyonistler ne kadar birbirlerini "Maocu Bozkurt" ve "Sosyal Faşist" olarak nitelese de bizler her iki grubu da sol içinde görüyoruz ve bu anlamda mücadelemizin ideolojik mücadele olduğuna inanıyoruz. Bu tesbitimiz değişene kadar bu mücadeleyi gündemde tutacağız.

Bu tür sakat gelişmeler devrimcileri yıldırmamalıdır. Devrimci hareket bu gibi sakatlıkları yenerek, sakat anlayışların ortaya çıkardığı her türlü engeli ve provokasyonları aşarak ilerleyecektir.

İçinde bulunduğumuz bu koşullarda demokratik kitle örgütümüz olan TÖB-DER'in daha da güçlenmesi ve doğru devrimci siyasetin bu örgüte hakim kılınabilmesi için mücadelemizi hızlandırmak ve tüm üyelere bu siyasetin kavratılması için aktif çalışmaları sürdürmeliyiz.

TÖB-DER Genel Merkez yönetiminin yanlış

TÖB-DER G. Merkezin tasfiyeciliği üzerine

TÖB-DER Genel Merkez revizyonist yönetici kliniğin 20 Şubeyi Kapatma girişimi "ÖRGÜTÜ PARÇALAYICI" bir harekettir.

Devrimciler, koymak durumunda oldukları eylemlerin ve çözümlemek durumunda oldukları sorunların tarihsel ve toplumsal nedenlerini ve getireceği pratik sonuçları Marksist-Leninist düşüncenin ışığı altında dikkatle hesap ederek koyar ve çözümlerler. Aksi halde, yapılanlar devrimci hareketin birliğini böler ve ayrılıkları gündeme getirir. Bu ise devrimcilerin değil, oligarşinin işine yarar. Ve yaratılan böylesine gerici bir durumun sorumluluğunu üstlenenler devrimcilere hesap vermek zorunda kalırlar.

TÖB-DER revizyonist yönetimi kısmen kendi yanlış görüşlerinin gereği olarak, kısmen de kendilerinden pek farklı olmayan yandaşlarının pohpohlamasıyla demokratik kitle örgütümüz TÖB-DER'i parçalayıcı bir tutum içerisine girmişlerdir.

Bütün demokratik kitle örgütlerinin (dernekler, halk dayanışma birlikleri sendikalar, v.b) başlıca görevlerinden birisi yapılan her demokratik eylemi halkımızın bağımsızlık mücadelesine tabi kılmaktır. Yani her eylemimiz hakim sınıflara karşı verilmesi gereken ideolojik ve politik mücadeleyi hedeflemektedir. Oysa bazı görüşler oligarşiye karşı vermek durumunda olduğumuz ideolojik ve politik mücadele ile sol içerisindeki sapmalara karşı verilmesi gereken ideolojik mücadeleyi birbirine karıştırmakta ve bu ikinciyi daima temel almaktadırlar. Revizyonizme ve oportünizme karşı mücadele faşizme karşı mücadeleden ayrı tutulamaz fakat mücadele yöntemleri farklıdır. Anti-faşist mücadele siyasal iktidarı hedefler ve sınıf mücadelesidir; anti-revizyonist mücadele ise "sol" içerisinde, özellikle demokratik kitle örgütlerinde örgüt içi demokrasi kuralları içinde yürütülür ve devrimci hareket içerisinde sapmaları teşhir eden, ideolojik mücadeledir.

TÖB-DER yönetimi, kısaca koyduğumuz bu hataya düşerek ideolojik mücadele yerine örgüt içinde tasfiyeciliği gündeme getirmiştir. Bunun temel nedenini kendi yanlış dünya görüşlerinde aramak gerekir. Ancak kendi görüşlerinin pratikteki tutarlılığına güvenemiyenler örgüt içi demokrasiye ve eleştiri-özeleştiri kurallarına uymazlar. Ancak kendi görüşlerinin kitleler tarafından benimsenmediğini bilenler tartışmalar yoluyla yapılacak teşhir'den kaçınarak örgüt içinde "bürokratik" işleyişi egemen kalmıya çalışırlar.

TÖB-DER yönetimi demokratik merkeziyetçiliği ve örgüt içi demokrasiyi bir kenara bırakarak Mart başlarında 20 şubenin yönetim kurullarına işten el çektirmiştir. Bu şubelerin tümündeYönetimingörüşlerini benimsemeyen TÖB-DER'li öğretmenler bulunmaktadır. İşten el çektirmeye neden olarak **kendilerinin de büyük ölçüde sorumlu oldukları** 5 Şubat Ankara mitinginde çıkan ve örgütün faaliyetten alıkonmasıyla sonuçlanan olayları göstermektedirler. Bu geçerli bir neden olamaz. Çünkü Genel Merkez'in kendisi de en az "Maocu" (!) diye adlandırdığı grup kadar olaydan sorumludur.

TÖB-DER Genel Merkezi örgüt üyelerinin sayısını çoğaltacağına ve öğretmenlerin devrimci eyleminin birliğini sağlamaya çalışacağına kendisiyle aynı görüşü paylaşmayanları "tasfiye" etmekle hiçbir sonuca ulaşamaz. Bütün bunlar örgütün zayıflamasını getirir. Bu tür girişimler devrimci olmayan, gerici girişimlerdir. Devrimci Öğretmenler burjuvazinin işine yarayacak olan girişimleri protesto eder, Genel Merkezi bu hatalı tutumundan vazgeçmesi konusunda uyarır. Bu ve benzeri hatalara devam edildiği sürece örgütün geleceğini tehlikeye düşürmesi muhtemel olayların tek sorumlusu Genel Merkez yönetimi olacaktır.

« ÜLKEMİZİN GENEL DURUMU VE GÖREVLERİMİZ

siyasetinin bir yansıması olan ve kendilerinden başka bütün siyasetleri tasfiye anlamına gelen şube fesh etme olaylarına karşı çıkılmalıdır. Demokratik kitle örgütlerinde bütün görüşlerin bulunabileceğini kavrayamayan bu yönetime, her siyasi yoğunluğun bulunabileceğini kavratmak da DEVRİMCİ ÖĞRETMENLERİN görevidir bugün.

Genel Merkez yönetime geldiğinden bu güne kadar ülkemizde oynanan oyunlara, eğitimin faşistleştirilmesine, eğitim kurumlarının işgaline, gerici ders kitaplarına karşı aktif bir tavır alamamıştır. (Ders kitapları için sözde komisyonlar kurulmuş ve araştırma yapılıyordu. Bir senedir nerede bu araştırmaların sonuçları acaba?) Üyelerin her gün öldürüldüğü, açığa alındığı, sürüldüğü bir ortamda sessiz kalıp en basit meselelerde 140 binlik örgütten bahseden bu baylarımız bu güne kadar öldürülen açığa alınan, kıyılan, dövülen öğretmenlere karşı hiç bir şey yapmamış, açığa alınanlara düzenli maaşları ödeyememiştir.

Öldürülen ve işkence yapılan öğretmenlerin hiç birisiyle ilgilenilmemiş, bu güne kadar bu konuda kamuoyuna herhangi bir açıklamada bulunulmamıştır.

TÖB-DER'deki bütün bu yanlış eğilimlerin ortadan kalkması ancak bu örgütün yönetimine doğru devrimci görüşleri savunanların gelmesiyle mümkün olacaktır. DEVRİMCİ ÖĞRETMENLERİN bulunduğu her şubedeki aktif ve doğru tavrı, örgüt içi mücadelemizin daha da sağlıklı ve olumlu bir çizgiye oturması ve tüm revizyonist oportunistlerin tecriti bizi daha da güçlendirecektir.

YAŞASIN ÖĞRETMENLERİN DEVRİMCİ EYLEMİNİN BİRLİĞİ!...

Artvin'de oligarşinin saldırıları artıyor

Artvin ve yöresinde halkın mücadelesi yükseldikçe, emekçi halk üzerinde baskılar da iğrenç seviyelere varıyor. Vali İhsan Dede CHP'lilerinde desteğini alarak demokratik kuruluşları tek tek kapatıyor. İlk olarak Ardanuç halkevi hiçbir sebep gösterilmeden 1 ay süre ile kapatıldı. Ardanuç Lisesinden 8 devrimci arkadaş yine hiçbir delil olmadan tutuklandılar. Arkasından Artvin ve Hopa halkevi Vali İhsan Dede tarafından gerekçe gösterilmeden süresiz kapatıldı. Yine Ardanuç Orman köylüleri kanunen orman üretiminden kendilerine verilen % 25 hakkı orman işletmesi vermeyince, devrimcilerin ve diğer köylülerin desteğinde 1200 orman köylüsü işletmeye yürüdü. "Orman köylüleri köle değildir", "Üreten biziz, yöneten de biz olacağız", "% 25 hakkımız söke söke alırız", "Birlikten kuvvet doğar" sloganlarını tek bir ses tek bir yürek halinde haykırdı 1000 ler. Dağılırken de bu hareketin ilk olduğunu mücadelenin bitmeyeceğini haykırdılar. Yine Artvin Öğretmen Lisesi için "Bu okulda ülkücü yok bu okulu niye açalım" diyen yöneticilere karşı veliler harekete geçtiler. Liselerin valinin ve bir avuç sermayedarın keyfiyle sık sık kapatılmasına karşı demokratik muhalefet yükseliyordu. Bu durum "bazılarını" korkutuyordu. Jandarma, polis halkı ve devrimcileri yıldırmak için işkenceleri sıklaştırdı. Sorgusuz sualsiz kişiler karakolda çekilip dövüldüler. En son, Ardanuç jandarma karakolu eşine rastlanmayan sadistçe yapılan bir işkence olayına sahne oldu. 20 şubat günü jandarma karakoluna dinamit attıkları iddiası ile Orhan Uygur, Dursun Babacan, İhsan Bayrak, Yusuf Pehlivan, Zeki Cemal Keskin, Tahsin Altan, Gürbüz Top adlı devrimci arkadaşlar hiç bir delil olmadan Ardanuç jandarma karakoluna alındı. Bu arada içki masası da kuruldu karakolda. Artvin 1. şubeden gelen bir yetkili ile Ardanuç karakolundan Başçavuş Selahattin bir taraftan içkilerini içiyorlar, bir taraftan da sigaralarını arkadaşlar üzerinde söndürüyorlardı. Bu onları tatmin etmiyordu. İçki ile işkence, falaka, odun, tekme tokat, bunlar da az geliyordu. Jiletle arkadaşlar paramparça edildiler. Saatlerce sürüyordu bu olay.

Ardanuç hükümet tabibi teşhis koymuştu. "Jilet yarasından görünmeyen vücutta herhangi bir şey yok". Zaten insan vücudunda sigara söndürmek, jiletle paramparça etmek işkence değil. Tabibin teşhisi doğru. Bu aleni sadisliktir. Bu faşist canilerin ilk ortağıydı doktor. İkinci ortaksa olayı kamuoyundan gizlemek için hiçbir delil olmadan arkadaşları tutuklayan hakimdi. Ardanuç tabibi için ne denir bilmiyoruz ama, o tabibin görüşlerine yakın başka bir tabip, oparatör Vasıf Ata arkadaşlara en az 7 gün rapor vermek zorunda kaldı.

Asıl gayesi halkı yıldırmak olan işkencelerin faillerinden hesap sorulacaktır. Onlar evlerinde rahat yemek yiyip rahat uyuyacaklarını sanıyorlarsa aldanıyorlar. Biz işkencelerin egemen sınıfların sarıldıkları yılan olduğunun bilincinde olmalıyız. İşkenceler halkın yükselen mücadelesini durduramayacak.

Faşist katillerden, işkencecilerden hesap soracağız.

Kahrolsun Oligarşi ve eli kanlı itleri.

Yaşasın yiğit devrimci mücadelemiz.

ARTVİNLİ DEVRİMCİLER

NİĞDE, MENGEN, ESKİPAZAR, LALAPAŞA SEÇİMLERİNİ DEVRİMCİLER KAZANDI

Niğde

12.3.1977 günü Niğde Şubesinin olağan kongresi üyelerinin büyük katılımıyla yapıldı. Kongrede öğretmen arkadaşlar TÖB-DER'i bölen, öğretmenleri sopalayan, kurşunlayan düşüncelere karşı çıkarak Devrimci Öğretmenlerin, beraberliğini, birliğini ve sosyal dayanışmasını pekiştirmiştir.

Eski yönetimin seçim öncesi üye olmak isteyen öğretmenleri üye yapmaması yanısıra TÖB-DER'i kişilerin peşine takma, kendilerine basamak yapma eğilimleri kitle tarafından şiddetle eleştirilmiştir.

Yönetimin bu yanlış tutumuna muhalefet eden Devrimci Öğretmenler, TÖB-DER'in bağımsız bir örgüt olduğunu hiçbir siyasi kuruluş ve kişilerin emrinde olamayacağını ileri sürerek TÖB-DER'in bağımsızlığını, birliğini bozacak kimselerle sonuna kadar mücadele edileceğini belirtmişlerdir. Ayrıca TÖB-DER'in üyelerinin hizmetinde olması gerektiğini ve bunu sonuna kadar sürdüreceklerini ilâve etmişlerdir.

Seçim öncesi TÖB-DER'li Devrimci Öğretmenlerin birliğine gölge düşürülmemesi, bölünmenin yanlışlığı vurgulanarak öğretmene en iyi hizmet edecek bir yönetimin oluşturulması gerekliliği vurgulanmıştır. Kişisel kaprisleri olan eski Başkan, bir grup oluşturmuş daha sonra da bu gruba verdikleri ismi de seçim listelerinden yırtarak yok etmişlerdir. Bunun üzerine devrimci öğretmenlerin birliğini sağlamak, dayanışmasını geliştirmek, yanlış düşünceleri yoketmek için bir ekip oluşturulmuştur. Yapılan seçimlerde Devrimci Öğretmenler seçimi kazanmış yanlış eğilimlere gerekli ders verilmiştir.

Seçimlerde tüm üyeler üzerlerine düşen görevleri fazlasıyla yerine getirmişler ve kendilerine hizmet edecek bir ekibin işbaşına gelmesinde fazlasıyla gayret göstermişlerdir.

Yeni yönetim adına bir arkadaş üyelere yaptığı konuşmada tüm üyelerin çalışmaları ve gösterdikleri güvene teşekkür ederek yılmadan çalışacaklarını belirtmiştir.

Seçimi kazanan Devrimci Öğretmenlerin çalışma programında önemli şu hususlara yer verilmiştir:

1. Yıllardan beri Niğdeli TÖB-DER'li öğretmenlerin dinlenebilecekleri, sorunlarını tartışabilecekleri çalışmalarını sürdürebilecekleri bir binanın olmadığından öncelikle buna çözüm aranacaktır. Gerekli çalışmalar geliştirilecek bir bina satın alma yoluna gidilecektir.

2. Şehir okullarında, bölge köy okullarında temsilcilikler oluşturulacak, üye sayısı arttırılacak, çalışmalardan tüm öğretmenler anında haberdar edilecektir.

3. Eğitim çalışmaları tüm üyelerimizin katılımıyla sistemli şekilde sürdürülecektir.

4. TÖB-DER'li öğretmenlerin birliği sağlanacak, yanlış düşünce ve eğilimlere karşı çıkılacaktır.

5. Ekonomik- demokratik, özlük sorunlarımızı ve grevli, toplu sözleşmeli sendika hakkının kazanılması için etkin çalışılacaktır.

TÖB-DER'e sahip çıkalım, yanlış eğilimleri mahkum edelim,

Yaşasın Devrimci Öğretmenlerin Birliği ve Sosyal Dayanışması,

Kahrolsun Faşizm.,

Lalapaşa

TÖB-DER Lalapaşa şubesinin 19 Mart'da yapılan kongresini Devrimci Öğretmenler kazandılar.

Devrimci Öğretmen Grubu'nun seçimler sırasında yayınladığı bildiri aynen şöyle:

ÖĞRETMEN ARKADAŞ,

DÜNYAMIZIN VE TOPLUMUMUZUN SORUNLARINI DOĞRU BİÇİMDE KAVRAMAYANLAR, halkımızın ve halkımızın öğretmenlerinin mücadelesini veremezler. Kapitalizmin azgın tekellerinin dünyayı kasıp kavurduğu bu dönemde, kapitalizmin özüne dokunulmadan, tekelci burjuvaziye karşı tavır alınmadan, **"Toplumsal İlerleme"**'den söz edenler, öğretmenlerin devrimci mücadelesini yürütemezler.

İşçi sınıfı bilimini ağızlarından düşürmeyenler, bilimin temel doğrularını inkâr edenler; Öğretmenlerin işçi sınıfı ve ezilen halkımızla birlikte vereceği mücadeleyi "ileri bir demokrasiye geçme" mücadelesinin dar sınırları içerisine hapsetmeye çalışıyorlar.

Ama biz devrimci öğretmenlere, pratiğin öğrettiği bir gerçek vardır. Öretmenlerin ekonomik ve demokratik hakları uğruna vereceği mücadele, demokrasi mücadelesinin ayrılmaz bir parçasıdır. Demokrasi mücadelesinin özünde bir DEVRİM meselesi olduğunu kavrayan Devrimci Öğretmenler çok iyi bilirler ki, öğretmenlerin kurtuluşu, işçi sınıfının ve halkımızın kurtuluşu ile gerçekleşecektir.

Örgütümüzün ekonomik ve demokratik mücadelesi, işçi sınıfının önderliğinde diğer demokratik kitle örgütleriyle ortak bir eylem çerçevesinde güçlenir ve amacına ulaşır.

Biz Devrimci Öğretmenler olarak ekonomik ve demokratik haklarımızı almak için, bir yandan GREVLİ TOPLU SÖZLEŞMELİ SENDİKA hakkı için mücadele verirken, diğer yandan demokratik kitle örgütleriyle ortak eylem içerisinde, halkımızın kurtuluşu için mücadele vermeliyiz. Çünkü biz biliyoruz ki, öğretmenlerin kurtuluşu ile halkımızın kurtuluşu diyalektik bir bütündür. Biz öğretmenlerin kurtuluşu, ancak halkımızın kurtuluşu ile gerçekleşecektir.

KAHROLSUN FAŞIZM,
GREVLİ TOPLU SÖZLEŞMELİ SENDİKA HAKKIMIZI SÖKE SÖKE ALACAĞIZ.
YAŞASIN DEVRİMCİ ÖĞRETMENLERİN BİRLİĞİ..

TÖB-DER Lalapaşa Şubesi
Devrimci Öğretmen grubu

Mengen

MENGEN'de devrimci mücadele, TÖB - DER ve Mengen Demokratik Kültür Derneğinin dayanışması sonucu, tüm baskılara rağmen her geçen gün yükseliyor.

Mengen halkının büyük çoğunluğu ormancılıkla geçinir. Diğerlerinin hepsi gurbetçidir. Yani kısacası mağdur durumdaki emekçilerin yoğun olduğu bir yerdir Mengen.

Devrimci mücadelenin ise bir iki yıllık geçmişi olmasına rağmen, devrimcinin faşizme ve emperyalizme karşı tutarlı nasıl mücadele verileceğini pratikte göstermesi, halkın nazarında devrimcilere büyük bir saygınlık kazandırmıştır.

Halkın namus değerlerini hiçe sayan faşist işletme müdürüne gereken ders verildi. Ülkü ocaklarının kuruluşu engellendi. Bu çalışmaların sonucu olarak oligarşi, TÖB-DER Başkanı Mustafa Ergeldi'yi Sivas'a, Say man Ramazan Can'ı da Muş'a sürgün etti.

Ama devrimci mücadele devam ediyor. 2 nisan cumartesi günü Mengen TÖB-DER 3. Olağan Genel Kurulu, Eskipazar ve Bolu'dan gelen devrimcilerin de katılmasıyla yapıldı ve seçimi devrimciler kazandı.

Genel Kurulda doğru dünya görüşü üyelere anlatılmış, bu doğrultuda çalışmaların yeni yönetim kurulu tarafından önemle ele alınacağı belirtilmiştir.

MENGEN TÖB-DER

Eskipazar

12 mart 1977 tarihinde TÖB-DER Eskipazar Şubesinin Üçüncü Olağan Genel Kurulu yapıldı. Bu aradaysa her zamanki gibi devrimcilerin dışında kalan bazı siyasi(!) grupcukların komediye varan tavırlarına şahit olundu.

Düne kadar keskin devrimcilikle mangalda kül bırakmayan bu sözde devrimciler, oligarşinin sol içinde uzantıları olduklarını açıkca sergilediler. Düzen sınırları içersinde devrimcilik yapmayı pek seven baylarımız, seçim boyunca CHP'nin gönüllü propagandacılarıydı.

Ama seçim sonuçları bu kuyrukçulara gereken cevabı verdi. Devrimci Öğretmen Grubu açık farkla seçimleri kazandı.

Devrimcilerin mücadelesi yeni boyutlar kazanarak yükselecektir.

YAŞASIN DEVRİMCİLERİN KARARLI MÜCADELESİ..

TEK YOL DEVRİM..

TÖB-DER Eskipazar Şubesi

Akşehir'de gelişen olaylar

Akşehir Öğretmen Lisesinde 1975-1976 öğretim yılında başlayan öğretmen sürgünü ve kıyımlar, öğretim kurumlarında faşist kadroların yerleştirilmesi planının uygulanmasıydı. 9 öğretmen sürgün edildi. Öğretim yılının ikinci döneminde de öğrencilerin okuldan atılmaları ve yeni öğretmen kıyımları durmadı. Faşist baskılar sonucu okulu terketmeye zorlanan öğrenci sayısı 173'e, sürülen ve açığa alınan öğretmen sayısı 13'e çıktı. Öğretim yılı sonunda tüm devrimci niteliğe sahip öğrenciler okuldan tecrit edilmiş, o zamana kadar okulda kalabilmiş tarafsız öğretmenler de tesirsiz hale getirilmişti. Pek tabii ki sürülen ve açığa alınanların yerini faşist beslemeler alıyordu. Akşehir öğretmen lisesi tamamen faşistlerin kontroluna alınmış ve okul, faşizmin kitleler içinde yer edebilmesi için sıçrama tahtası haline getirilmiş oluyordu böylece.

Bütün bu olaylara karşı Akşehir halkı anti-faşist protesto yürüyüşleriyle tepkisini gösteriyor. Şehir içinde faşist zorbalara karşı direnişler yer yer devrimci şiddete dönüyor. Bu olaylara polis seyirci kalıyor. Bazen de, faşistlere destek, yardımcı oluyor. Saldırıya uğrayan halk çocuklarını copluyor, kızlarımıza hakaret ediyor, onları günlerce nezarette tutuyor. Bütün bunlar yetmiyormuş gibi yalancı, sahte tanıklarla devrimci öğrencileri hapse attırıyor. Buna ilişkin en son örnek Olcay ve Sabriye adlı kız öğrencilerin hapse atılmasıdır. Polisin desteğindeki faşistler Can televizyon tamir atölyesini, bir doktorun evini ve CHP'lilerin evlerini dinamitlemişlerdir. Ayrıca polis provokasyon girişimlerinde de bulunuyor. Kendi taşıt araçlarını yakıyor ve bu olayı devrimcilere yüklüyor.

FAŞİST TERÖR VE PROVOKASYONLAR AKŞEHİR HALKININ DEVRİMCİ MÜCADELESİNİ DURDURAMAYACAKTIR.
KAHROLSUN FAŞİZM. YAŞASIN MÜCADELEMİZ..

Akşehirli Devrimciler...

Kayseri'de anti-faşist mücadele

Bütün Eğitim Enstitülerinde olduğu gibi Kayseri Eğitim Enstitüsünde de, komandoların baskıları yoğun bir şekilde devam etmektedir.

Büyük Ülkü Derneğine öğrencilerden para toplanıyor, düzenlediği seminerlere öğrenciler zorla götürülüyor. Seminerlere gitmeyen öğrencilere çeşitli faşist baskılar yapılıyor.

Naime Karaçeten'i okulda döven faşistler, öğrencinin kolunu kırmışlardır. Şikayetçi olan öğrenci kendisini dövenleri mahkemeye vermiştir. Ayrıca Şükrüye Dedeoğlu ve Mehtap Yılmaz'da faşistler tarafından dövülmüştür.

Devrimci öğrenciler valiye bir dilekçe vererek okulda can güvenliklerinin, öğrenim özgürlüklerinin olmadığını belirterek gerekli tedbir alınmasını istemişlerdir.

17.3.1977 günü artan faşist baskılar üzerine yeniden valiliğe dilekçe verilerek duruma müdahale edilmesi istenmiştir. Yapılan soruşturma sonunda Saffet Külahçı, Hatice Bıyıklı, Erdogan Demir adlı faşist komandolar 18.3.1977 günü mahkemece tutuklanmıştır.

Daha öncede devrimci öğrencilere saldıran faşistlerden Ziya Dikkartın tutuklanmış, bir ay kadar tutuklu kalmış ve mahkemesi devam etmektedir.

Can güvenliğinden yoksun, okuma olanağı olmayan devrimci öğrenciler mücadelelerini sürdüreceklerini belirterek okulda mutlak okuyacağız demişlerdir.

KAHROLSUN FAŞİZM

Gönen'de Ortaöğretimlilerin mücadelesi yükseliyor

Ülkemizde, ilerici nitelik taşıması gereken tüm eğitim kurumlarında faşist baskıların yoğunluk kazandığı bir gerçektir. Egemen sınıflar silahlı köpeklerini, devrimci kişilerin üzerine saldırmakta, her gün birkaç devrimci öğrenci faşist kurşunlarıyla hunharca katledilmektedir. Eğitim kurumları-orta öğrenimde dahil-faşistleştirilmekte, faşist kişilerin idaresine sokulmaktadır. Bütün bu baskıların, halka her yönüyle duyurulması gerektiğine inanıyoruz. Bu amaçla Gönen Ömer Seyfettin Lisesinde gelişen çağdışı faşistçe yönlendirilmiş olayları, size aynen yazarak, yayınlanmasını istiyoruz. Olaylar üniversite boyutlarını aşmıştır. Okulumuzda oluşan olaylar artan baskıların küçük bir görünümüdür. Kemalizmin ilerici niteliklerinden bile korkan, ilerici her görüşle savaşan okul idaresinin faşistçe tutumlarını vereceğimiz birkaç örnek kanıtlamaya yeter.

Faşist okul idaresi, öğretim yılının ilk aylarında, Atatürk rozeti takan devrimci arkadaşlardan rozetlerini topladı. Takmakta direnen arkadaşları ise döverek sindirmeye çalıştılar. Ve bu arada kurt rozeti takan faşistler ellerini kollarını sallayarak dolaşabiliyorlardı.

Yapılan arama sırasında, üzerinde Atatürk'un Bursa Nutku çıkan arkadaşlar, okul idaresindeki kişilerce dövüldüler. Ülkü Ocaklarıyla ilişkide olduğunu kesinlikle bildiğimiz faşist öğretmenler ve onlara piyon olan bazı öğrenciler, özellikle ortaokul çağındaki kardeşlerimize gerici nitelik taşıyan, kendi ideolojileri doğrultusundaki (ırkçılık ve dini duyguları sömürücü...) kitapları dağıtıyorlar. Bu nitelikleri taşıyan öğretmen ve öğrenciler okul idaresi tarafından açıkça destekleniyorlar. Oysa devrimci öğrencilerin, okulda gazete okumaları bile engellenmektedir.

Devrimci bir arkadaşımız sokak ortasında, herkesin gözü önünde okulumuz öğrencisi olan faşist biri tarafından bıçaklandı. Okul idaresi bıçaklayan öğrenciye, karşı bir tutum almak yerine, onu destekledi ve hükümlü olduğu sırada, daha sonraları, sınıf yoklama defterinde raporlu olarak gösterildi.

Faşist öğretmenler, kendi ideolojileriyle bağdaşmayan öğrencilere notu bir koz olarak kullanıp, direk sınıfta bırakma yoluna gidiyorlar. Öztürkçe kelimeler kullanmak dahi, onların bu yola başvurmaları için yeterli bir neden oluyor.

Son olarak da devrimci bir arkadaşımız, devamsızlık gerekçe gösterilerek okuldan atıldı. Onun hiç bir kişisel problemi gözönünde bulundurulmadı. Aksine bunlar körüklendi. Dolayısıyla okul, topluma yararlı kişiler yetiştirmeyi amaçlayan kurum olmaktan çok, faşistlerin kendi ideolojilerini benimseme yen kişilere yönelttikleri baskının aracı oldu. Bunun yanısıra, faşist öğrenciler aynı eylemleri (örneğin devamsızlık) yaptıkları zaman idare tarafından desteklenmekte, hiç olmazsa, gelmedikleri günlerde izinli gösterilmektedir.

Okul idaresi tarafından, eğitim giderlerine harcanmak için öğrencilerden toplanan paralar, kurban bayramında toplanan derilerin paralarıbu yolda kullanılmamaktadır. Hesap sormak isteyenler ise zorbaca cezalandırılıyor.

Bu tür olaylar her geçen gün yoğunlaşıyor, şiddetini artırıyor. Çözümün yalnızca halkın bağrında yattığına inanarak, halkın desteğini sağlama yoluna gidiyoruz. Bu düşüncemizde direniyor, ilerici nitelik taşıyan her türlü kurumdan ve kişelerden destek bekliyoruz.

GÖNEN ÖMER SEYFETTİN LİSESİ DEVRİMCİ ÖĞRENCİLERİ..

Anıttepe Akşam Ticaret

Anıttepe Akşam Ticaret Lisesi'nde oligarşiye karşı verilen mücadele gün geçtikçe yükselmekte, her geçen gün yeni ve daha ileri boyutlara ulaşmaktadır. Geçen öğrenim dönemlerinde devrimcilerin önderliğindeki okul kitlesinin kararlı mücadelesi sayesinde faşist beslemeler okuldan tasfiye edilmişlerdir. Bunu hazmedemeyen oligarşi okulu dağıtmayı düşünmüş, Devrimcilerin kararlı mücadelesi karşısında bu emellerine ulaşamamışlardır. Bu kez okulu ikiye ayırmışlar, yeni oluşturulan Anıttepe Akşam Ticaret Lisesi'nin başına faşist bir müdür atamışlardır. Böylece okulu yukarıdan aşağıya faşistleştirmeye çabalamışlardır. Ancak bunun karşısında Devrimcilerin koydukları sayısız forumlar, boykotlar, günlük direnişler bu amaçlarını boşa çıkartarak müdürün öğretmen ve öğrenci kitlesinden tecrit olmasına yol açmıştır. En basitinden, 19 Şubat 1977'de oligarşi tarafından katledilen Ulaş Bardakçının ölüm yıldönümünde düzenlenen forumdan sonra 3000 kişinin Anıttepe'den Kızılay'a kadar "copsuz eğitim", "faşist müdür istifa", "Katil Oligarşi", "Tek Yol Devrim", Mahir, Hüseyin, Ulaş, Kurtuluşa Kadar Savaş" sloganlarıyla polisin tüm engellemelerine rağmen yürüyüşlerini gerçekleştirmişlerdir. Daha sonraki günlerde ise boykotumuzu tüm engellemelere rağmen 16. gününe kadar sürdürdük, ve polisin işgali kalkıncaya kadar sürdüreceğiz. Oligarşinin bütün baskı ve terörü bizi yıldıramadı yıldıramayacak! Haklı mücadelemizi sürdürdük ve sürdüreceğiz. İlerici geçinen basınında defalarca açıklama yapmamıza rağmen boykotumuz karşısında ta'kındığı tavrı kınıyoruz.

Anıttepe Akşam Ticaret Lisesi Devrimcileri

KATSAYI AR
SORUNLARIMIZ

Katsayı Artışı son iki aydır gündemde olan ve sürekli tartışılan bir konudur. Bu konuda pek çok kişi değişik öneriler getirmiş, önerilerinin kendi siyasetleri doğrultusunda en doğru, en tutarlı olduğunu savunmuşlardır. Devlet organı içinde büyük bir yer tutan memur kitlesinin ekonomik sorunlarının giderek çözümlenmesini değil fakat onların farkında olmaksızın yoksullaşmasını getiren katsayı artışı memura "sus payı" şeklinde sunulmuştur, sunulmaktadır.

Katsayı artışını ekonomik yapıdan ayrı değerlendirmek yanlış olur. Ne var ki demokratik kitle örgütümüz TÖB-DER içersindeki bazı gruplar (Birlik ve Dayanışma, Demokratik Merkeziyetçiler, Demokrasi İçin Birlik Grupları) katsayı artışını bir çözüm olarak görmektedirler. Bu nedenle de ekonomik taleplerimizin katsayının 14 veya 24 olmasıyla karşılanacağı yanlışını kitlelere lanse etmeye çalıştılar. 22-29 ocak, 5 şubat mitinglerinin asıl amacının ekonomik talepler olduğunu konuşmalarıyla, açıklama ve bildirileriyle kitlelere duyurdular.

Memurun ekonomik taleplerinin katsayı artışı ile çözümlenebileceği sanılmaktadır. Oysa katsayı artışının bir çözüm olmadığını katsayı artışı ile ülkemizin somut ekonomik durumu arasında bir bağ olduğunu görmek gerekir. "Ülkemiz ekonomik ve siyasal açıdan dışa bağımlı (yani emperyalizmin güdümünde) kapitalizmin kendi iç dinamizminden bile yoksun bir ülkedir. Bu bağımlılık katsayı sorununa nasıl yansıyor, koymaya çalışalım.

İÇ DİNAMİZM NEDİR?

Kapitalizm, ülkemizde, burjuva demokrasisinin var olduğu ülkelerde (Avrupa'da) olduğu gibi kendi tarihsel seyri doğrultusunda gelişmemiştir. Yani burjuvazinin ekonomik yapısı olan kapitalizm feodalizmi yıkarak kendi sistemini kurmamıştır. Emperyalizmin sürekli müdahalesiyle ülkemizde çarpık bir kapitalizm gelişmiştir. Dışa bağımlılık kendisini hayatın her alanında göstermiştir. Ülkemizdeki kapitalizmin gelişimine baktığımızda yapılan her teşebbüsün, her yatırımın, her sanayi kuruluşunun emperyalistler (ABD-AET-Japon) ve emperyalizmle bütünleşmiş yerli ortakları (tekelci burjuvazi) tarafından gerçekleştirildiğini görmekteyiz. Bu olgu ülkemizin siyasal yapısına da yansımakta emperyalistler, onlarla, bütünleşmiş tekelci burjuvazi, tefeci-tüccar ve toprak ağalığı iktidarı ellerinde tutmaktadırlar. Kendilerini hangi kılıfla ortaya koyarlarsa koysunlar emperyalistler ve yerli ortaklarının gerici karakterleri kitleleri daha uzun vadeli uyutamıyor. Sömürülerini gizlemek için döndürdükleri bütün dolaplar uzun süre devam etmiyor.

Ülkenin tümüyle dışa bağımlı, sanayi devrimini yapamamış, feodaliteyi tasfiye edememiş bir ülke olduğu gerçeğini gizleyemiyorlar. Bu dışa bağımlılık, bu çarpık kapitalist üretim ilişkilerinin hakimiyeti doğal olarak pek çok konuda aksaklıkları da beraberinde getirmiştir. Bu aksaklıklardan birtanesi de *katsayı sistemidir.*

BİZ VE İŞVERENİMİZ

Emperyalist-Kapitalist sistemin bir zinciri olan ve geri bıraktırılmış bir ülkenin öğretmenleriyiz (memurlarıyız). Emekçi sınıflarla hakim sınıflar arasındaki çelişki ve ilişkilerden kaynaklanan sorunlarımız var. İşverenimiz "devlet"tir. Katsayı sorununa girmeden önce "devlet"in niteliğini kısaca belirtmekte yarar görüyoruz. Egemen sınıflara göre "devlet sınıflar üstü bir kurumdur ve bütün milletin devleti"dir. Yani onlara göre devlet sınıf uzlaşmasını sağlayan bir kurumdur. Biz Devrimci Öğretmenler, devleti sınıflar üstü bir kurum olarak görmüyoruz, onun "egemen sınıfların örgütlenmiş baskı aracı" olduğunu söylüyoruz. Ülkemizdeki egemen güç ise emperyalizmin, tekelci burjuvaların, tefeci-bezirgan ve toprak ağalarının oluşturduğu OLİGARŞİ'dir. Bu azınlıkla özdeşleşmiş ve bu azınlığın yönetiminde olan devletin işleyiş mekanizmasını kabaca iki bölüme ayırabiliriz:

1- Kolluk Kuvvetleri: (Polis ve Ordu)

Bu kesim egemen sınıfların vurucu gücüdür. Onların zora dayanan savunuculuğunu yapar. Ve egemen güçlere karşı girişilecek herhangi bir halk hareketini bastırmakla görevlidirler. 1971'in meşhur kontr-gerilla örgütünün bu kuvvetler arasından oluşturulduğunu ve halkımıza ne denli acı günler yaşattığını bilmeyenimiz yoktur. Ve yine günümüzde yaratılan baskı ve terörün bunların denetim ve yönlendirmesinde yürütüldüğü bilinen bir gerçektir. Ve bunların devlet içersindeki farklılığını günlük gazeteler şöyle açıklıyor: "aynı öğretim düzeyinde olan bir toplum polisi ile bir öğretmen arasındaki 2103 liralık fark çok düşündürücüdür." (Cumhuriyet 5 mart 1977, s.10)

2- Bürokrasi:

Bu kesim bu devlet mekanizmasını işletme gibi çok önemli bir özelliğe sahiptir. Bulundukları konum gereği üretim sürecinde yer alamazlar. Maddi bir ürün üretmezler. Üstelik, maddi üretimde bulunan işçi veya köylüden alınan artı-değeri egemen güçlerle birlikte paylaşırlar.

İşçi ve köylünün emeğinin sömürülmesiyle elde edilen artı-değerden bürokrasiye çok az bir pay düşer. Sermayedarlara ve toprak ağalarına oranla, düşen bu pay bürokrasinin çeşitli katmanları arasında ayrıca paylaştırılır. Paylaşmada bürokrasinin üst kademelerinde yer alanlar (gen. müdür, müşteşar, müşavir v.b) payın büyüğünü, küçük bürokrasi ise (memur, şef, vezneci v.b) payın küçüğünü alır.

Bürokrasinin üst kademeleri; egemen güçlerin bürokrasi içindeki sözcüleridir. Onların savunuculuğunu yapar, onların emirlerini yerine getirirler. Bu sadakatlerine karşılık egemen güçler de onları çeşitli şekillerde ödüllendirir. Katsayı sistemi bu ödüllendirme yöntemlerinden biridir. Artan her katsayı 1-2-3. derecelere binlerce lira artış getirirken, 13-14-15. derecelere 50-100 lira arasında bir artış getirmektedir. Bunu aşağıdaki tablolarda daha açık olarak görmek mümkündür.

Günümüzde artı-değer'i yaratanlarla, artık değerden pay alan küçük bürokrasi arasında "ücret dağılımından düşen pay" açısından bir fark kalmamıştır. Hayat pahalılığı ve faşist baskılar işçiler-köylüler (artık değeri yaratanlar), memurlar için (artık değerden pay alanlar); yani tüm emekçi halk için sözkonusudur. Bu özellikleri onları birbirine yaklaştırmış; artık değerden arslan payını alanlara, artık-değeri kontrol edenlere karşı beraber mücadele etmek gerektiğini öğretmiştir.

"Burada bir açıklama yapmak gereğini duyuyoruz. Kapitalist sistemde bürokrasi egemen güçlerin yararına çalışır. Sattıkları işgücü egemen güçlerin sömürü ve soygun düzenlerinin pekişmesi için kullanılır. Bürokrasinin halk yararına hizmet etmesi ise yalnızca kurulacak halk iktidarında mümkündür."

Yukarda yapılan devlet-bürokrasi tahlili ağırlıklı yapılmıştır. Bürokrasi kavramı, devlet kavramından ayrı düşünülerek yapılmamıştır. Küçük ve büyük bürokrasi arasında egemen güçlerle olan ilişki açısından bir ağırlık sözkonusudur. Yukardaki tahlilde bu vurgulanmıştır."

Devletin gerici niteliğini gördükten ve katsayı artışının devlet memurları arasında nasıl adaletsiz bir dağılım getirdiğini koyduktan sonra kimlerin katsayı artışını niçin savunduklarını açıklayalım.

Yanlış Çözümler:

Katsayı sisteminin, tümü ile egemen güçlerin hizmetinde olan bürokratik mekanizmanın üst bölümünde yer alan görevlilere yaradığı açıklandı. Böyle olduğu halde bazı kuruluşlar ve bazı görüşler katsayı artışını(!) çözüm olarak getirdiler. Buna paralel olarak Ankara, İzmir, İst. şube yönetim kurulları katsayının ne MC'nin istediği gibi 11 ne de CHP ve diğer parlamento muhaliflerinin istediği gibi 12 olmasını değil, onlardan da ileri giderek, ilerleyerek (!), 14-24 olmasını istediler. Şimdi şu ayniyeti açıkça belirtmekte yarar var: MC katsayının 11 olmasını istiyor ve devlet memurlarının gözünü böylelikle boyayacağını hesaplıyor. Oligarşinin bir başka kanadı 12 olmasını istiyor. Katsayının 11, 12 olmasını isteyenler egemen sınıfların ayrı kesimleridir. Ve egemen sınıflara karşı (!) olduklarını ileri süren,

TABLO-1

	9 Katsayı	10 katsayı	11 katsayı	2 katsayı	1	2	3
Derece	NET	NET	NET	NET	FARK	FARK	FARK
1/1	4.355.70	4.754.00	5.134.05	5.470	398.30	778.35	1115
2/1	3.732.95	4.049.60	4.366.25	4.703	316.65	336.30	971
3/1	3.355.55	3.619.50	3.915.40	4.187	263.95	559.85	632
12/1	1.435.20	1.575.80	1.680.60	1.804	140.60	245.40	369
13/1	1.322.20	1.447.80	1.584.15	1.690	125.60	261.95	368
14/1	1.289.10	1.301.30	1.418.45	1.525	12.20	129.35	236

Evli iki çocuklu bir devlet memuruna göre hazırlanmıştır.

IŞI EKONOMİK ÇÖZÜM GETİRMEZ

sosyalizmi kuracaklarını iddia eden görüşler de katsayının 14 veya 24 olmasını istiyorlar. Oysa devrimciler katsayının şu veya bu olmasını talep etmemelidirler. Çünkü katsayının artışını pahalılık sürekli etkilemektedir ve patronun (devletin) verdiği ücret sürekli olarak pahalılığın gerisinde kalmaktadır. Bunu bile bile parlementodan katsayının 14 veya daha fazla olarak çıkmasını emekçi kesimlere "yeni demokratik kazanımlar" olarak göstermeye çalışanların ekonomizm batağında nasıl yüzdükleri açıkça görülüyor.

Çünkü ekonomizm devrimi değil ekonomik mücadeleleri temel alır. Ekonomistler ekonomik mücadeleler sonunda kurtuluşa varılacağına inanırlar. Yani onlar kurtuluşumuzu bu ve benzeri ekonomik-demokratik hakların kazanılmasında görmektedirler. Bize göre bu görüş kitleleri (büyük bürokrasi lehine) kısa vadeli hedefler peşinde koşturup gerçek hedefleri gizleyen, hedef şaşırtan uzlaşmacı görüşün ta kendisidir. Böylesine anti-demokratik bir sisteme, sistem içinde kalarak, çözüm aramaya çalışmak, sistemi kabul etmek demektir. Bütün açıklamaları, TÖB-DER Genel Merkezi'ne çöreklenmiş Demokratik Merkeziyetçiler adlı revizyonistlerin ve onların yandaşları Birlik ve Dayanışma, Demokrasi için Birlik guruplarının uzlaşmacı tavırlarını gayet açık olarak koymaktadır. Onlar "laf"ını bol ettikleri Devrimden yana değil devrime karşı olanlardan yana olduklarını ekonomist anlayışlarıyla ifade etmektedirler. Aksi halde kitleler arasında yerleri olmazdı. Hoş, şimdi de pek yerleri yok ya..

Biz gerçek çözümün, işçi sınıfının ideolojik öncülüğünde tüm halk sınıf ve katmanlarının siyasal iktidar sorununu çözümlemesi ile mümkün olacağına inanıyoruz. Yalnız, bu düşüncemiz doğrultusunda verilecek her ekonomik-demokratik mücadelenin çözüme ulaşmak için birer adım olduğunu da gözardı etmiyoruz. Yani "grevli, toplu sözleşmeli sendikal" haklarımızı almak için yapılacak çalışmaların öneminin bilincindeyiz.

KATSAYI NASIL SAPTANIYOR?

1961 Anayasası'nın 177. maddesi "Memurların, nitelikleri, atanmaları, ödev ve yetkileri, hakları ve yükümleri, aylık ve ödenekleri, öbür işleri kanunla düzenlenir." demektedir. 657 Sayılı Devlet Memurları yasası ise bu amaçla hazırlanmıştır. Hazırlanan yasanın memurların lehine olduğu, onların sorunlarına çözüm getirdiği kesinlikle iddia edilemez.

Bu yoz yasanın anti-demokratik maddeleri ise katsayıyla ilgili maddelerdir. Bu maddeler, sermayedarların ve toprak ağalarının finansman sıkıntıları istendiği an memurun sırtına yüklenecek biçimde hazırlanmıştır.

1970 yılında çıkan 657 sayılı yasa bugüne dek hayli değişikliklere uğrayarak 1897 sayılı yasa haline gelmiştir. Katsayı ile ilgili maddeler (154 ve 155.) ise hiç değişikliğe uğramamıştır. Günün koşullarına göre hiç olmazsa bir düzenlemeden geçirmek gereği bile duyulmamıştır.

154. Madde, katsayı saptanırken şu kıstaslar gözönünde bulundurulur demektedir:

a).ülkenin ekonomik gelişmesi,
b).genel geçim koşulları
c).devletin maddi olanakları.

Bu maddelerin katsayı saptanırken gözönüne alınıp alınmadığını denetleyen bir yasal mekanizma yoktur. (olamazdı da, bu yukarda yaptığımız devlet tahliline ters düşerdi.)

Ülkemizde ne işçi sınıfı ne de memurların yeteri kadar (güçlü) örgütlü bir baskı unsuru oluşturdukları söylenebilir. Güçlü bir işçi sınıfı ve örgütlü bir memur hareketi olmamıştır. Bu nedenle de işçi sınıfı bilimini savunan örgütler konuya yeteri kadar eğilmemişlerdir. Egemen güçler yasaları koymada ve diledikleri gibi uygulamada istedikleri şekilde hareket edebilmişlerdir.

Bunun sonucu olarak da "devletin mali olanakları" maddesinin arkasına gizlenerek, "ekonomik gelişme, genel geçim koşulları" maddeleri hiç dikkate alınmamış; katsayı ya dondurulmuş ya da çok düşük tutularak memurlara (ve biz öğretmenlere) bir ulufe gibi dağıtılmıştır. Her katsayı artışından sonra yapılan devalüasyonlar, artışın getirdiğini değer düşmesi ile götürmüştür. Bazı görüşler ise hakim sınıfların ulufe olarak dağıttığı katsayıyı verdikleri demokrasi mücadelesi (!) sonucu aldıklarını sanmaktadırlar. Eğer 154. maddenin her üç ilkesi de gözönüne alınarak katsayı saptama yoluna gidilse idi; katsayının 1970 yılında 7,1973 yılında 10, 1974 yılında 12, 1975 yılında 14, 1976 yılında 17 olması gerekirdi. (bu rakamlar Devlet Planlama Teşkilatı'nın resmen onayladığı, kabul ettiği rakamlardır.)

KATSAYININ SON DURUMU

Maliye Bakanlığı bütçeyi hazırlarken katsayıyı 10 olarak hazırladı. Tabii yine 154. maddeye uyarak (!) Oysa 154. madde tam anlamıyla yürürlüğe konsa 10 rakamı 1973'te geçerli olacaktı. Katsayıyı 1977 yılında 10 olarak saptayan "mantık" 4 yıldır ülkedeki artan enflasyonu ve hayat pahalılığını görmek istemeyen mantıktır.

Yine aynı mantık katsayı artışıyla dar gelirli memurların ücretlerindeki o ufak artışı bile istememiş; fakat bürokrasinin üst kademesini doyurmak zorunda olduğundan yan ödeme adı altında binlerce lira ödenekle katsayıyı arttırmadan bürokrasinin üst kademesini beslemiştir. Tablo 1, katsayı bir ya da iki arttığı zaman ele geçen net artışları belirlemektedir. Katsayı sisteminin ne denli yoz ve mantık dışı olduğunu bu tablo vurgulamaktadır. Katsayı artışının küçük dereceli memura bir şey getirmediği, büyük bürokrasiye hizmet ettiğini bu tabloda görebiliriz.

Tabloda da görüldüğü gibi katsayı iki artsa 1. derecenin 1. kademesindeki bir memurun maaşındaki artış 14. derecenin birinci kademesindeki bir memurun maaşındaki artışa göre %601.7 daha fazladır.

Katsayı 11 değil de 15 veya 17 olsa dahi küçük derecede yer alan memurlara fazla birşey sağlamadığı tablo 2'de görülebilir.

TABLO-2

	(Katsayı 15)		(Katsayı 17)	
Derece	Ele Geçen	Artış	Ele Geçen	Artış
1/1	6.391.30	2.035.60	7.041.00	2.686.00
4/1	4.777.25	1.724.10	5.045.00	1.991.35
7/1	3.420.15	1.336.55	3.651.20	1.466.60
10/1	2.543.20	888.50	2.793.90	1.139.20
12/1	2.225.10	794.45	2.396.80	966.25
15/1	1.657.20	603.70	1.786.90	733.40

Evli ve 2 çocuklu bir devlet memuruna göre hazırlanmıştır.

Günümüzde bir kişinin normal, sağlıklı bir şekilde beslenebilmesi için hergün 25 TL. harcaması gerekmektedir. 3 çocuklu bir ailenin salt aylık zorunlu gereksinmesi 3750 TL. olmaktadır. Bu miktara ev kirası, yakıt giyecek gibi diğer zorunlu giderler dahil değildir. Bunların gözönüne alınmasıyla 3 çocuklu bir ailenin aylık zorunlu gereksinmesi ortalama 6000 TL. olmaktadır.

Oysa soruna "katsayı sistemi" içersinde çözüm arandığında; katsayının 25 olması halinde bile 1. derecedeki bir memurun maaşı 925 X 25 : 23125. - olmasına karşın, 15. derecedeki bir memurun maaşı 160 X 25 : 4000 TL. olmaktadır. Aradaki fark korkunç denecek kadar fazladır.

Tekelci burjuvazinin yönlendirdiği egemen güçler günümüzde finansman sıkıntısı içersindedirler. Bu sıkıntılarını giderebilmek için gözlerini emekçi halkın zaten az olan ücretlerine dikmişlerdir. "Kat sayı sistemi" aracılığı ile ücretlerimizle istedikleri gibi oynayabilmektedirler.

ÇÖZÜM!

Egemen güçlerin bu sömürü ve soygun düzenine karşı örgütlü ve kararlı bir şekilde mücadele etmektir. Ve öğretmen olarak kısa vadede yapabileceğimiz ilk şey; grevli, toplu sözleşmeli sendikal haklarımızı alabilmek için birleşmek ve mücadele etmektir.

Bir yorum

	Katsayı
Toptan eşya fiyatlarına göre	20.4
Ortalama ücretlere göre	16.1
Asgari ücretlere göre	2.3.3
Ankara geçinme endeksine göre	18.2
İstanbul geçinme endeksine göre	21.9
Ankara kirasına göre	28.7
İstanbul kirasına göre	17.9
Ulusal gelirden kişi payına göre	17.8
ORTALAMA	*20.4*

GENEL GEÇİM KOŞULLARI GÖZÖNÜNDE BULUNDURULSAYDI KATSAYI KAÇ OLURDU ACABA?

Giresun TÖB-DER Şubesinin 22 ocak mitingi üzerine durum değerlendirmesi

Emperyalist-kapitalist sisteme bağımlı sınıflı bir toplumda yaşıyoruz. Ülkemizde sınıflar arası mücadele acımasızca sürüyor.

Sınıf uzlaşmazlıklarının bir ürünü olan devletin sınıflar arası mücadeledeki aldığı yeri ve önemini günümüzde en kör olan gözler dahi açık biçimde görmektedir. Faşist kurumlarıyla sermaye sınıf egemenliğinin kanlı katliamları-sömürüyü arttırıcı her türlü şiddet ve zoru gözler önünde.

Sermaye gruplarının sınıf çıkarlarının korunması uğruna bütün kurumlarıyla örgütlenmiş olan burjuva devlet aygıtı nisbi olan demokrasi kurumlarını dahi rafa kaldırmıştır.

MC iktidarından bu tarafa yaşanan süreç tam bir iç savaş tablosudur. Artık oligarşinin resmi ve sivil savaşçıları örgütlü biçimde halka saldırmaktadır. Saldırılar düzenli ve programlıdır. İşler ellerinde ve insiyatif onlardadır. Faşist çeteler, devlet tarafından örgütlendirilip halka saldırtılıyor. Ölenlerin ve yaralananların sayısı unutuldu. Faşist saldırı ve cinayetler günlük basit olaylar haline geldi.

Bugün üniversiteler, yüksek okullar, yurtlar, hatta orta dereceli okullar faşistlerin işgaline bırakılmak isteniyor. İşgallerin, saldırıların, baskınların tümü açıktan polisle beraber gerçekleştiriliyor. Faşizmin saldırısı altında öğrenim yapılamıyor. İşçiler, memurlar, öğretmenler üzerindeki baskılar her geçen gün artıyor.

Emperyalizmin derinleşen bunalımına bağımlı olarak yarı sömürge ülkelerin çarpık ve dışa bağımlı ekonomileri daha bir şiddetli sarsılıyor. Yarı sömürge durumundaki ülkemizde de çarpık kapitalizmin, kendi çarpıklığına uygun olarak siyasi oluşumlar ortaya Tekelci burjuvazi siyasi iktidarı, zoraki, müttefikleri ile paylaşıyor. Toprak ağalarının ve tefeci bezirganlarının en irilerini kendi mihveri etrafında iktidarına ortak ediyor. Bu ittifak zoraki bir ittifaktır. **Tekelci sermayenin güçsüzlüğünün sonucudur.** İçinde bulunduğu krizin yükünü sömürülen kitlelerin üzerine aktarmak ve biraz daha fazla sömürmek için devlet **iktidarı** içinde faşist kurumlaşmanın her geçen gün sağlamlaştırılması ve faşist kurumlaşmayı devlet iktidarının bütünü haline getirmek istiyor.

Bunun karşısında fiyat artışları yöluyla hergün ekmeğinin bir parçasını yitiren yoksul ve sömürülen yığınların hoşnutsuzluğu ve feryadı yükseliyor. Tüm emekçi yığınların bu kendiliğinden muhalefeti oligarşinin iktidarını tehdit eden ve burjuva devlet aygıtını yok edebilecek siyasi ve bilinçli eyleme dönüşememektedir.

Ülkemizdeki sınıflar çatışmasının siyasi mücadele esnasında hakim sınıfların bütün örgütlülüğüne karşın halkımız ve genel olarak sol hareket BÖLÜK PÖRÇÜKTÜR. Emperyalizme ve oligarşiye karşı, halkın demokratik iktidarını hedefleyen işçi sınıfı ideolojisi temelinde örgütlenmiş siyasi halk hareketi oluşamamıştır.

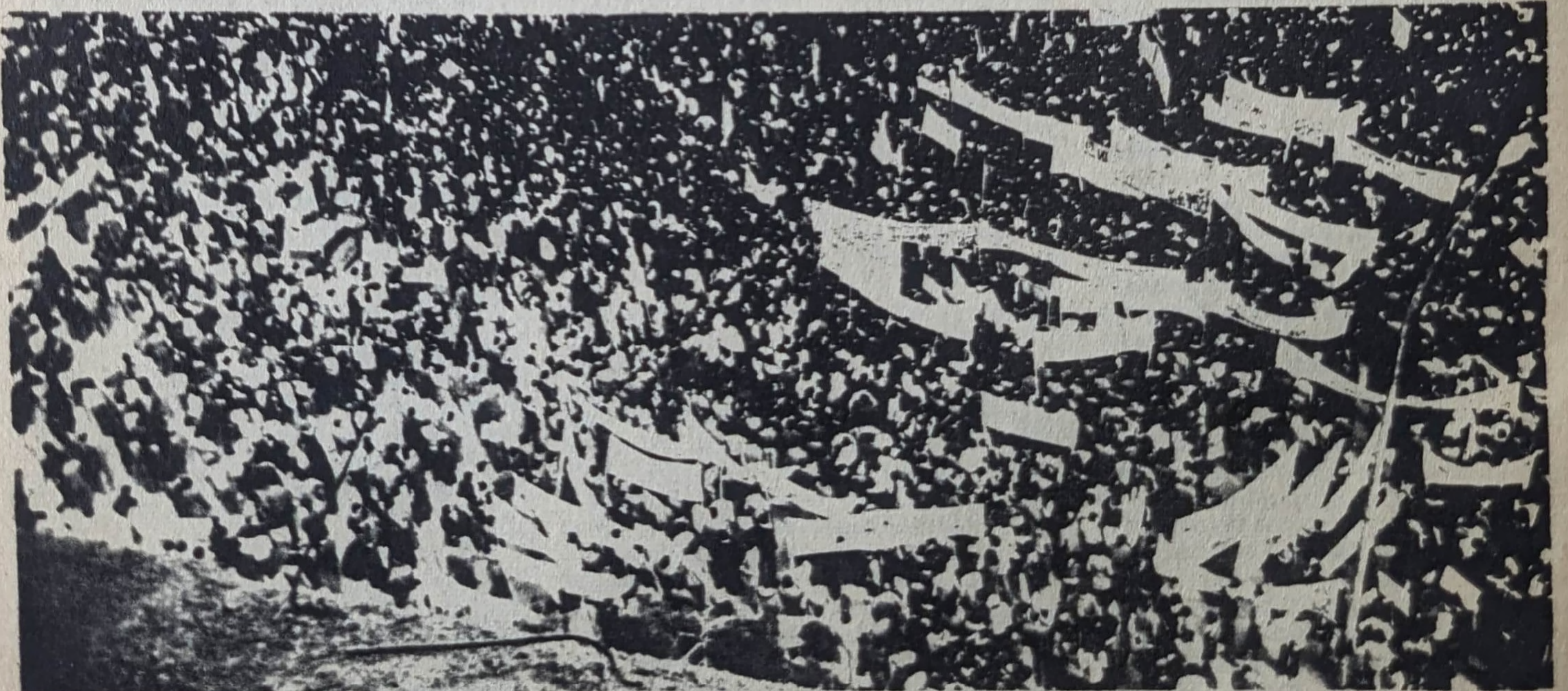
Emperyalizme ve faşizme karşı mücadele ekonomik-demokratik platformun dar sınırları içersinde yürütülmek istenirken,-teori marksizmin ilkel gerçeklerinin tekrarlanıp durması olarak kavranmış, pratikte ise çoğunlukla kaba bir yoksulluk ve sosyalizm edebiyatından ileri gidilememiştir.

Marksizm bir eylem kılavuzu olarak ele alınmamış,ülkemiz somutu için yeni yaratımlar geliştirilememiş. Hep başka ülkelerin devrim modelleri ve belli teorik kalıplar Türkiye için şablon olarak ele alınmış; bir kısmı marksizm eskidi diye onu revizyona tabi tutarken bir kısmı da onu bir doğma olarak ele almış bu arada bu görüşler de kendi içinde ayrışarak korkunç bir kargaşa ve kaosun içine düşülmüştür.

İşte böyle ilkel suni bir ayrışma kargaşası içinde denize baş dalarcasına, her siyasi yoğunluk birbirini yiyerekten demokratik kitle örgütlerini, miting alanlarını ve hayatın her alanını çeşitli görüşlerin sergilendiği arena haline getirmiştir.

İşte böylesi bir dönemde oluşturduğumuz 22 Ocak Giresun mitingi de doğal olarak bu genelin dışında kalamadı. Titiz çalışmalara rağmen siyasi yoğunluklar burada da varlıklarını belirlediler. Mitinge kendi damgalarını vurmak istediler. Mitingin genel olarak yararlı olduğu söz konusudur. Ancak bütün çalışmalarımız boyunca bir sürü olumsuzluğu, karışıklığı, hatta miting kırıcılığına varıncaya kadar çeşitli saçmalıkları da izledik. Artık bunlarda olağan duruma geldi. Herkes, bu kadarına da şükür diyor. Tıpkı ölümlerin olağan hale gelmesi gibi.

Bugün ülkemizde sınıf mücadelesinin her geçen gün keskinleşerek devam ettiği, yığınların her geçen gün artan bir genişlikte mücadeleye atıldığı, hakim sınıfların halk yığınları üzerindeki terör ve baskılarını giderek arttırdığı bir dönemde devrimci hareket açısından en önemli

durum, proletaryanın önderliğinde emekçi halkın iktidar mücadelesine önderlik edecek, emperyalizme ve oligarşiye karşı mücadeleyi zafere ulaştırabilecek devrimci bir partinin bulunmayışı, buna karşılık devrimci hareketin, karşı devrim güçleri karşısında darma dağınık bir durumda bulunmasıdır.

İŞÇİ SINIFININ VE EMEKÇİ HALKIN BUGÜN ÖNÜNDEKİ TEMEL SORUN ŞÜPHE YOKKİ, DEVRİMCİ BİR PARTİNİN, PROLETARYANIN İKTİDAR MÜCADELESİNİN TEMEL ARACI OLARAK SAVAŞÇI PARTİSİNİN yaratılması ve devrimci hareketin **birliğinin SAĞLANMASIDIR.**

BU YÜZDEN İÇİNDE BULUNDUĞUMUZ BU SOMUT DURUMDA HİÇBİR SORUN BU TEMEL GÖREVDEN BAĞIMSIZ OLARAK ELE ALINAMAZ. ÇÜNKÜ BU TEMEL GÖREV, HALDEKİ TÜM SİYASİ PRATİK GÖREVLERİN BELİRLEYİCİSİDİR. TEMEL KRİTER BUDUR. ÇÜNKÜ PROLETARYA PARTİSİ İDEOLOJİK-POLİTİK VE ÖRGÜTSEL BİR BÜTÜNDÜR VE HERŞEYDEN ÖNCE BİR İDEOLOJİK BİRLİKTİR. BUGÜN İÇİNDE BULUNDUĞUMUZ DAĞINIKLIĞIN TEMELİNDE İDEOLOJİK ALANDAKİ KAOS VE KEŞMEKEŞİN YATTIĞINI SÖYLİYEBİLİRİZ. BU BAKIMDAN ÜLKEMİZ SOLUNDAKİ TEORİK KEŞMEKEŞ BİR ORANDA SONA ERDİRİLMEDEN DEVRİMCİ HAREKETİN BİRLİĞİNİ SAĞLAMAK MÜMKÜN DEĞİLDİR. BU İSE SİSTEMLİ VE ÖRGÜTLÜ BİR MÜCADELE SÜRECİ İÇİNDE GERÇEKLEŞTİRİLEBİLİR. PROLETARYA PARTİSİNİN İNŞA YOLU BU ŞEKİLDEKİ BİR İDEOLOJİK POLİTİK, ÖRGÜTSEL MÜCADELE SÜRECİNDEN GEÇECEKTİR. BU SÜREÇ İÇERİSİNDE İDEOLOJİK KEŞMEKEŞİ SONA ERDİRECEK İDEOLOJİK BİRLİĞİ OLUŞTURMAK ESAS GÖREV HALKASI OLARAK KAVRANILMALIDIR. POLİTİK VE ÖRGÜTSEL BİRLİĞİN YOLU İDEOLOJİK BİRLİKTEN GEÇER. İDEOLOJİK BİRLİĞİN YOLU İSE İDEOLOJİK MÜCADELEDEN.

22 OCAK GİRESUN MİTİNGİ ÜZERİNE

10 binin üzerinde insanın katılımıyla sonuçlanan mitingin detaylı anlatımına gerek yoktur. Önemli olan mitingin içeriği ve biçiminin tespitinde yatan yanılgıdır.

Bölgede demokratik kitle örgütleri düzeyinde gerçekleştirilmek istenmiş olan eylem birliği ilk bakışta çok önemli bir sonuç olsada mitingin içeriğinin gerici tespiti esas üzerinde durulacak konudur. Bir kere mitingin ismi, sloganlar ve dövizlerle çelişmektedir. İsmi üzerindeki doğru tespit içeriğine yansımamış, bu önceden de bilindiği halde çeşitli siyasi yoğunluklarca, bu gerici içerik savunularak, bu çizgiyi aşmak isteyen devrimci görüşler yanlış olmakla suçlanmıştır.

Devrimciler hata yapabilirler. Ancak eylem anında dahi bu hataları ortaya çıkmışsa bu devrimci bir insiyatifle değiştirilmelidir. Bu mitingden varılacak sonuç gelecekteki eylemlerimize daha doğru bir öz kazandırmada önem taşımaktadır. İttifaklar politikasında temel, eylemin gericiliği üzerinde, varılacak eylem birliği olmamalı, anti-faşist, anti-emperyalist tabanda tüm yığınlara doğru devrimci görüşün inebileceği bir ittifak anlaşmasına çalışılmalıdır.

TÖB-DER G.Merkezi ve tüm şubelere

6.3.1977 tarihinde Şubemiz Yönetim Kurulu tüm üyelerimizle bir toplantı düzenlemiş, miting ve eylemleri aşağıdaki biçimde değerlendirmiştir.

TÖB-DER Genel Merkezi'nin saptadığı eylem programına uygun olarak yapılan mitingleri iki yönüyle eleştiriyoruz:

1. Miting kararının alınış biçimini demokratik merkeziyetçilik ilkesi çiğnenerek alındığı için doğru bulmuyoruz. Genel Merkez, Bölge temsicilikleri kanalı ile eylemlerle ilgili olarak görüşlerimize başvurmuş, ancak bizler daha görüş belirtmeden karar gelmiştir. Bu taban taramasının göstermelik olduğunun delilidir. Genel Merkez'in göz boyamasından başka bir şey değildir. Eylem programının 5 Şubatta kesintiye uğraması da ayrı bir eleştiri konusudur. Kanımızca eylemlerin daha ileri boyutlarda sürdürülmesi gereklidir. Faşist saldırıların alabildiğine, yoğunlaştığı, ekonomik-demokratik sorunlarımızın iyice çıkmaza girdiği bu günlerde örgütümüzün tepkisi birkaç miting bir iki demeçle sınırlandırılmamalıydı. Katsayının 12'ye çıkması aldatmacasını Genel Başkan'ın bir iki demeçle protesto etmesini çok cılız bir tepki örneği olarak değerlendirmekteyiz. Şubemiz ekonomik-demokratik haklarımızın tümünü alana dek TÖB-DER'in eylemlerini sürdürmesinden yanadır.

2. Genel Merkez'in 1976-1978 Çalışma Programında da belirtilen GÜÇ BİRLİĞİ'nin eylemlerde çiğnendiğini görmekteyiz.

Bilindiği gibi TÖB-DER demokratik merkeziyetçi bir örgüttür, meslek örgütüdür. 100.000'in üzerinde üyesi olan örgütümüzün içerisinde çeşitli siyasi yoğunluklara sempati duyan üyelerin olması doğaldır. Mitinglerde bu siyasi yoğunluklardan salt birinin sloganlarının atılmasını istemek ya aşırı saflık, ya sekter bir tavır ya da TÖB-DER'i bir siyasi partiye yamamanın ilkel bir çabasıdır.

Bu türden bir uygulamanın sonucunun ne olabileceğini 22 Ocak'ta Mersin'de, 5 Şubatta Ankara'da somut olarak gördük. Ve edindiğimiz bilgilerden, miting yapılan tüm illerde aynı uygulama ile aynı sonucun alındığını öğrendik.

Biz Kahraman Maraş Şubesi olarak Mersin ve Ankara mitinglerinden önce Bölge temsilcisi kanalıyla Genel Merkez'e kuşkularımızı iletmiştik. Ancak bizim gibi daha birçok şubenin uyarılarına karşın yanlış tavırlarında direnmiş, TÖB-DER'li öğretmenleri, birçok devrimci unsuru birbirleri ile ve oligarşinin polisi ile karşı karşıya bırakmıştır. İşte bu nedenle biz diyoruz ki: Genel Merkez olayların baş sorumlusudur.

Ancak Genel Merkez'in yanlışlarına yine yanlışlarla yanıt verip miting alanındaki binlerce devrimciye, öğretmene saldıranları da kınıyoruz. Onlar yanlış görüşlerinden kaynaklanan bu saldırıyla oligarşiye prim vermişlerdir. Attıkları yanlış sloganlarla gerçek hedefi gizleyen bu şarlatanların saldırısı söyledikleri gibi sosyal faşistlere değil, faşizmi lanetlemek amacı ile toplanan onbinleredir. Görünen bu gerçeği örtmek istedikçe batağa gömüldüklerini zaman gösteriyor, gösterecektir de.

Sonuç olarak: TÖB-DER içinde temel iki yanlış görüş çevresinde kümelenen oportünist ve revizyonist grupların TÖB-DER'i sabote ettiklerini ve tüm üyelerimizin uyanık olmaları gerektiğini söylüyor ve örgütlerine sahip çıkmaya çağırıyoruz.

TÖB-DER
KAHRAMAN MARAŞ ŞUBESİ
YÖNETİM KURULU

Darende ve Balaban'da faşist baskılar artıyor

YÖREMİZDE ÜLKÜ OCAKLARI, ÜLKÜ-BİR, ÜLKÜM gibi faşist odaklar etkinliklerini rahatça sürdürmektedir. Ayrıca HÜR-GENÇ ve AK-GENÇ'de kurulma ve örgütlenme çabası içindedir...

Çevrede tarikat ilişkileri tüm bağnazlığıyla yaşamakta olup, halen İl İlköğretim Teftiş Kurulu Başkanı olan (eski Töb-Der üyesi) Şef Müfettiş Mehmet GÜLSEREN köylerde bizzat ayin yönetmektedir. Bu dinsel toplantılarda, devrimci öğretmenlere karşı müritlerini kışkırtmaktadır.

Darende Lisesinden devrimci arkadaşlarımız Ömer Kayış ve Cuma Şahin üst disiplin kurulu kararıyla okuldan mecburi tasdiknameyle uzaklaştırılmışlardır.

Darende lisesi ve Balaban ortaokulunda derslerin önemli bir kısmı boş geçmekte, ama devrimci öğretmenler sürgün edilmektedirler.

1- Darende İlköğretim Müdürü Musa DİNÇ Malatya merkez ilokuluna öğretmen olarak,

2- Balaban ilkokulu öğretmeni Hacer ALGANCI, Kızılhisar köyü ilk okuluna,

3- Balaban ortaokulu Türkçe öğretmeni Raif TOKEL, Kurşunlu ortaokulu öğretmenliğine,

4- Darende lisesi Fransızca öğretmeni Veli YOKOLMA Arapkir lisesine,

5- Darende Teknik Ziraat Müdürlüğünde görevli Adnan İNAN Burdur il emrine sürülmüşlerdir.

Tüm bu kıyım ve baskılara rağmen, mücadelemiz sürecektir.

KAHROLSUN FAŞİZM
DARENDE KÜLTÜR DERNEĞİ

Uşak halkı oligarşinin kanlı saldırılarına karşı yiğitçe direndi!

Oligarşinin halk üzerine uyguladığı faşist baskı ve terörünün Uşak'taki uzantısını son olaylarda da tüm çıplaklığıyla görmekteyiz.

Faşizm kendisine kitle tabanı bulabilmek için ilericilere, yurtseverlere, devrimcilere, yani kendinden olmayan herkese azgınca saldırmaktadır.

Bundan 2 yıl önce Ankara'da faşistlerce öldürülen VELİ YILDIRIM'ın cenazesine yiğit Uşak halkı sahip çıkmış 10 binlerce kişi yürümüştü.

Uşak'taki polis desteğindeki faşistler geceleri zincirli-sopalı, tabancalı gruplar halinde kol gezerek herkese saldırmaktadır. Bir çok devrimci yaralanmakta ama bu saldırganlar yakalanmamaktadır. Uşak'ta sıkı yönetimsiz sıkı yönetim ilân edilmekte geceleri dışarıya çıkanları polis yakalayıp karakollara götürmekte, daya k atmakta işkence yapmaktadır.

Demokratik kuruluşlara polis tarafından devamlı saldırılmakta sık sık baskınlar düzenlenmektedir. Son olarak bundan 2 ay önce DGDF üyesi YAYKUR-DER valilik tarafından hiçbir gerekçe gösterilmeksizin kapatılmıştır. (D.G. Dergisi bulundurmak. Ölen devrimcilerin resmini asmak gibi gerekçeler bularak)

Okulların hemen hepsinde kitle tabanı olmayan faşistlerce okul dışından saldırılar yöneltilmekte faşist-polis-idare işbirliğiyle öğrenciler, öğretmenler sürgün edilmektedir.

Merkez Lisesinden 4 tane öğretmen sürgün edilmiş, okulu faşistleştirmek için faşist bir müdür tayin edilmiş ama geldiği gün öğrencilerden gereken dersi almıştır.

Uşak Lisesi, sanat okulu ve İmam Hatip Lisesinden de birçok öğretmen ve öğrenci okuldan atılmıştır.

Bütün Eğitim Enstitülerinde olduğu gibi Uşak Eğitim Enstitüsüne de, faşist beslemeler yerleştirilmiş ve bu faşistler Uşak'ta terör havası estirmektedirler.

Faşistlerin Uşak'daki tüm saldırıları devrimciler tarafından boşa çıkartılmakta her seferinde faşistlere gereken ders verilmektedir. Bu da faşistleri daha da saldırganlaştırmaktadır. Son olayların sebebi budur. Yani faşizm kitle tabanı bulmak için terör estirmek istemektedir.

OLAYLARIN GELİŞİMİ

17 Mart günü faşistler Eğitim Enstitüsündeki devrimci kız arkadaşlara saldırmışlar ve birçok kişiyi yaralamışlardır. Okul içinden çığlık sesleri gelmekte ama kapı önündeki polisler hiçbirşey yapmamaktadırlar. Bunun üzerine bu arkadaşları kurtarmak için gelen YAYKUR'lu devrimcilere pusuya yatan faşistler ateş açmışlardır. Bu arada DGDF YAYKUR-DER üyesi Haydar Öztürk ağır olarak yaralanmıştır. Birçok arkadaş ta, kurşunla yaralanmıştır.

Haydar ÖZDEMİR 1956- ... Semiha ÖZAKAR 1960- ...

Bu silâh sıkan saldırganlar Eğitim Enstitüsü öğretmenlerinden Fadıl ve Ahmet, ve öğrencilerden, Cemal, Can, Nihat ve Okan adlı faşistlerdir.

Yaralı Haydar Öztürk'ü hastaneye arkadaşları götürüyor. Fakat MHP yanlısı faşist Dr. Kemal Savaş ve Mehmet Hatay Haydar'a devrimci olduğu için bakmayacaklarını söylüyor ve Haydar kan kaybından ölüyor.

Bunun üzerine hastanenin önüne 2 bin kişi birikiyor. Faşist doktorların arabaları tahrip ediliyor. Polis cenazeyi vermiyor. Ama kısa bir çatışmadan sonra cenaze alınıyor. Cenazeyi alan halk "Haydarlar Ölmez, Katil Oligarşi, Mahir Hüseyin Ulaş, Kurtuluşa Kadar Savaş, Tek Yol Devrim" sloganları atarak şehir içinde bir gösteri yapıyor ve cenaze gece Haydar'ın okuluna getiriliyor. Ve okulun önünde 6-7 bin kişilik halk birikiyor. Okulda marşlar söyleniyor sloganlar atılıyor. Gece yarısı saat 11.00'de çevre illerden gelen 4500 jandarma ve 100 kadar toplum polisi okulu sarıyor. Otomatik silahlarla ateş açıyor. Birçok arkadaş yaralanıyor ve jandarma, polis bir katı işgal ediyor. Herkesi cop ve dipçikle öldürünceye kadar dövüyor. O arada Semiha Ozakar adlı Merkez Lisesi öğrencisi yaralanıyor yerde bağırırken Jandarmalar dipçik vurarak Semiha'yı öldürüyorlar. 1. kattakiler, jandarmanın yaptığı şeritten dipçiklenerek elektrikli coplarla dövülerek kamyonlara istif edili yor. 200'ü aşkın kişi trafiğin bodrumu olan işkencehaneye götürülüyor. Kadın ve kızlar saçlarından çekilerek yerlerde sürükleniyor. Küçük çocuklara olmadık işkenceler yapılıyor. Falaka, cereyan verme, dipçikleme ile herkes komalık ediliyor. Kızlara olmadık sarkıntılıklar yapılıyor. Binanın II. ve III. katında bulunanlar merdivenlere barikat kuruyorlar. Direniyorlar. Polis ve jandarma okulu yaylım ateşine tutuyor. Sis ve gaz bombası atıyorlar. Tüm bunlara rağmen direniliyor, teslim olunmuyor. Olay yerine toplanan halka ateş açılıyor.

Sabaha karşı halk okulun önüne toplanıyor. Polis ve jandarmaları kovalıyor. Yukardakileri kurtarıyor. Okulun önündeki 5 bin kişilik grup Semiha'nın cenazesini almak için yürüyor. Jandarma ateş açıyor. Valinin açıklamasına göre 2.000 mermi yakılıyor. Ama aslında 10.000'den fazla mermi yakılıyor. Fakat halk yine de dağılmıyor. Vali işkencehanedekileri serbest bırakmak zorunda kalıyor. Topluluğun bir kısmı Semiha'nın törenini yapmak için Susuz köyüne gidiyor. Kalabalık, devrim andını içip dağılıyor. Vali Emniyet müdürüne işten el çektiriyor. Saldırıları İzmit MİT I. Şube müdürü yönetiyor.

Uşak'ın civarındaki illere, kazalara köylere baskınlar düzenleniyor. Şehir 5000 jandarma ile kordon altına alınıyor. Operasyonlar düzenleniyor. Fakat bu baskılar bizi yıldıramayacak

"HALKIN KURTULUŞU"NUN KALPAZANLIĞI

Uşak olaylarıyla ilgili olarak H.K. 28 Mart 1977 tarihli 50. sayısında, olaylar çarpıtılmakta ve devrimcilere çamur atılmaktadır. Gün geçtikçe tabanını yitiren, kitlelerden tecrit olan bu küçük burjuva tabansızların devrimcilere çamur atmasını yadırgamıyoruz. Ama kısa bir açıklama yapmak istiyoruz.

Dergide E.E. gitme kararı alınmasına rağmen D.G. yüzünden gidilemiyor deniliyor. Bir kere Eğitim Enstitüsü'nde Halkın Kurtuluşunun tabanı yok. Okula gidenler ve şimdiye kadar yaralanan mücadele edenlerin, Devrimci-Gençlik'ten olduğunu herkes bilmektedir. Tek tük okula giden Halkın Kurtuluşçuları faşistleri dövmemektedirler. (Nedense)

Halkın Kurtuluşçuları Uşak'ta tamamen tecrit edilmiş olup, kimse bu dönekleri ciddiye almamaktadır.

Yine aynı dergide D.G.'ten 2-3 arkadaşın teslim olmayı önerdiği söyleniyor. İşte H.K. oportünizminin iğrenç yüzü. Yaralananlar, polise yiğitçe direnenlerin kim olduğunu ve sözde keskin pratikte arazi olanların, oligarşinin işkencehanesinde polise isim veren, "ağbi ben yapmadım" diye faşistlerin ayağına kapananların kimler olduğu açıktır.

Dergide Semiha ve Haydar arkadaşa sahip çıkılmak istenmektedir. Biz bu hainlere soruyoruz. Onlara maceracı diyen anarşist diyen, Denizli mitinginde Semiha arkadaşı yaralıyan sizler değil misiniz?

ÇAĞRI

ANKARA TÖB-DER ŞUBESİ GENEL KURULU 24 NİSAN PAZAR GÜNÜ YAPILACAKTIR. TÜM YURTSEVER, İLERİCİ VE DEVRİMCİ ÖĞRETMENLERİ ÖRGÜTLERİNE SAHİP ÇIKMAYA, "DEVRİMCİ ÖĞRETMEN GRUBU"NDA BİRLİĞE ÇAĞIRIYORUZ. FAŞİST KADROLARI KENDİ ELLERİMİZLE YETİŞTİRMEYECEĞİZ. GREVLİ, TOPLU SÖZLEŞMELİ, SENDİKA HAKKIMIZI ALMA YOLUNDA İLERİ! YAŞASIN ÖĞRETMENLERİN DEVRİMCİ EYLEMİNİN BİRLİĞİ, KAHROLSUN FAŞİZM...

Sivas'ta faşist terör yoğunlaşıyor

PAHALILIĞIN, işsizliğin,yoksulluğun günbe gün arttığı, tüm emekçi halkımızın temel hak ve özgürlüklerinin kanla, barutla bastırılmaya çalışıldığı, 12 MART açık faşist dönemini aratmayacak bir biçimde, işkencelerin alabildiğine işlediği günlerde yaşıyoruz.

NEDEN....?

Çünkü; ülkemiz emperyalizm denilen harami çetesi ve onun ülkemizdeki uzantısı bir avuç zorba olan "OLİGARŞİK DİKTATÖRLÜK" tarafından yönetilmektedir. Bunlar kendi kara düzenlerini yürütebilmek için emekçi halkımızın emperyalizme (Dış sömürücüler) ve faşizme (içte göbeğinden dışa bağımlı tekelci sermayenin baskı ve terörcü yönetimi) karşı verdiği devrimci mücadelesinin büyük boyutlara ulaşmasından dolayı; yurtseverlere devrimcilere saldırmakta, dernekleri basmakta tüm halkımız üzerinde baskı ve zulüm uygulamaktadır. Tüm Türkiye'de tezgahlanan faşist saldırı ve cinayetler Sivas'da yoğun olarak uygulanmaktadır

16.2.1977 günü devrimci öğretmen arkadaşımız Erol ARABACI'yı izleyen faşist çete, bıçakla, sopa ile, taşla ağır biçimde yaralamışlardır.

24.2.1977 günü Endüstri Meslek Lisesinde evlerine dönen kız ve erkek öğrenciler üzerine, ceplerine yerleştirdikleri taşlarla saldırmışlar, bir çok devrimci öğrenciyi yaralamışlardır. Kendilerini savunmak isteyen öğrenciler, -saldırganlar yerine-polislerce karakola götürülmüşlerdir. Daha sonra derneklere gelen polisler yasal görevlerini aşarak devrimci öğrenci avına çıkmışlar, hiç bir yasal dayanak göstermeden daha önce de yaptıkları gibi dernek içinde arama işlemine girmişlerdir.

- Kimi ve neyi arıyorlardı...?

Kendini savunmak isteyen, faşizme karşı direnen yurtsever devrimcileri.

Ya saldırgan faşistler..?

Serbesttiler.

Bu yasal olmayan girişimlerine, polis, derneklerden kız ve erkek öğrencileri karakollara götürerek yenilerini eklemişlerdir. İşkence yöntemlerini uygulama olanağı bulmuşlardır.

Her gün kanlarımız dökülse de, işkencelerden geçirilsek de bizi yıldıramayacaklar. Tüm canavarlıklarına, kudurmuşluklarına, kan emiciliklerine rağmen faşist beslemeler, emperyalizmin uşakları, halkı, yurtseverleri, devrimcileri sindiremeyeceklerdir.

Tüm bu faşist baskı, terör ve cinayetleri lanetliyoruz.

KAHROLSUN FAŞİZM. kahrolsun oligarşik diktatörlük

YAŞASIN HALKIMIZIN BAĞIMSIZLIK VE KURTULUŞ MÜCADELESİ.

TÖB-DER SİVAS ŞB.
TÜM-DER SİVAS ŞB.
SİVAS YURTSEVERLER DERNEĞİ
SİVAS YÜKSEK ÖĞRENİM DER.
SİVAS TÜM KADINLAR BİRLEŞME VE DAYANIŞMA DER.
YÜCEYURT BİRLEŞME VE DAYANIŞMA DERNEĞİ
İNŞAAT-YAPI ONARIM İŞÇİLERİ SENDİKASI

Karabük'de 21 bando işçisi işten atıldı

Karabük'de 21 yursever bando işçisi işten çıkartıldı Olaya ilişkin olarak Karabük Halkevi yayınlandığı bildiride tüm olanakları ile işlerine son verilen işçilerin yanında omuz, omuza mücadele edeceklerini belirttiler ve Karabük'deki tüm emekçilerin bu haklı mücadeleye destek olmaya çağırdılar. Bildiride özetle şöyle deniyor:

"Ülke çapında oligarşik dikta ve faşist it sürüleri emekçi halkımızın üzerinde baskı ve terör kampanyasını sürdürüyor. Dün Aliağa'da, Seydişehir'de, İskenderun'da, Profilo'da, Pazarcık'da, Viranşehir'de, Üniversitelerde meydana gelen bugün belediyenizde çalışan ilerici yurtsever 21 yiğit bando işçisi arkdaşımızın da başına geldi. Halkın seçtiği oylarda "HALK ARASINDAN" seçilen Belediye Başkanı ve encümen üyeleri 11 CHP oyuna karşılık 13 AP oyuylaçoğunluk sağlamışlar ve bu işçi arkadaşlar ekmeklerinden olmuşlardır. Herzaman halktan yana olduğunu papağan gibi tekrarlayan Karabük CHP ilçe yönetiminin encümendeki üç üyesi-işçi kardeşlerimizin yanında yer aldığnı belirtenler-toplantıya gelmeyerek işçilerin aleyhinde bir karar çıkmasına sebep olmuşlardır. Böyle mevki düşkünü, kariyerist Karabük CHP yönetimi maskesini düşürmüştür.

Artık gün mücadele günüdür. Biz emekçiler tüm varlığımızla bu haklı mücadeleyi desteklemeliyiz. Çünkü birlikten kuvvet doğar, çünkü ahtapotlara, kan emicilerine karşı mücadele ortak olmalıdır. Belki yarın sular akmıyacak, elektrikler kesilecek, çöpler toplanmayacak, ama bunların sorumlusu belediye işçileri olmayacak, ilerde gelişebilecek tüm olayların sorumlusu 21 işçiyi ekmeğinden eden belediye teşkilatıdır. Biz Halkevi gençliği olarak tüm olanaklarımızla işçi arkadaşlarımızın yanında omuz omuza mücadele edeceğiz. Ve Karabük'deki tüm emekçileri bu haklı mücadeleye destek olmaya çağırıyoruz.

KAHROLSUN EMPERYALİZM VE OLİGARŞİK DİKTA YAŞASIN BELEDİYE İŞÇİLERİNİN DEVRİMCİ EYLEMİNİN BİRLİĞİ.
KARABÜK HALKEVİ

DEVRİMCİ ÖĞRETMEN OKU OKUT YAY

Devrimci Öğretmen Vural Ural faşist katiller tarafından katledildi

5 Mart 1977 günü, Hopa'da devrimci devrimci arkadaşımız Vural Ural şehit edildi. Türkiye'de devrimcilere amansız biçimde saldıran faşist çeteler, 5 Mart günü saat 18.00'de hükümet binasının ve polis karakolunun önünde arkadaşımızı komaya sokarak kaçtılar. Başına vurulan sert bir cisimle beyni zedelenen Vural arkadaşımız kaldırıldığı Trabzon devlet hastahanesinde öldü.

10 yıldır Hopa'da çalışan, uzun yıllar TÖB-DER şube başkanlığı yapan Vural Ural bu öğretim yılı başında Yozgat'a sürülmüştü. Eşi Hopa'da çalışıyordu. Raporlu olarak eşinin yanında bulunuyordu.

6 Mart günü duyulan ölüm haberi, devrimcilerin hergün bilinen öfkesine bir yenisini daha ekledi. Artvin ve ilçelerinden tüm devrimciler Hopa'da toplandılar. Aynı gün saat 18.00'de Trabzon'dan Hopa'ya getirilen cenaze, binlerce devrimcinin, Vurallar ölmez, Katil Oligarşi, sloganları ile karşılandı. TÖB-DER önünde kısa bir konuşmadan sonra devrimcilerin sloganları arasında cenaze evine götürüldü. 7 Mart günü çalıştığı okulda tören yapmak için alındı. Yürüyüşe geçilmeden önce, oportünistlerin tüm devrimcilere yakından bilinen tavrı yeniden hortladı. Törene öğretmenleriyle katılan Hopa Lisesinin önüne "Kahrolsun Faşizm, Sosyal Faşizm" pankartlarını geren çığırtkanlara devrimciler karşı çıktılar. Bu kitlenin kendilerinden olmadığını, söylediler. Öğrencilerin büyük çoğunluğu devrimcilere katılınca, oportünistler halktan ve öğrencilerden iyice soyutlandılar. Cenaze ile ve halkla arayı iyice açan çığırtkanlar, devrimcilerin halkla birlikte yaptığı saygı duruşuna ve ant içme törenine yetişemediler. Kendileri bağırıp, kendileri dinleyen oportünistlerin devrimciliği, devrimci öğretmene sahip çıkma görevleri orada bitti. Devrimci öğretmen ve öğrenciler, halkın da büyük ölçüde katılmasıyla cenazeyi Şavşat'a götürdüler.

Şavşat'ta yapılan yürüyüş ve törende devrimciler tek ses halinde "katil Oligarşi, Tek Yol Devrim, Kurtuluşa Kadar Savaş, Vurallar Ölmez" sloganlarını haykırdı. TÖB-DER Şavşat şubesi önünde yapılan törende Vural Ural'ın özgeçmişi anlatıldı. Bir başka konuşmacı, Vural'ın faşizme karşı verdiği mücadelede şehit olduğunu, bu mücadelenin kurtuluşa kadar süreceğini, tek kurtuluş yolunun devrim olduğunu vurguladı. Vural Ural 8 mart 1977 günü toprağa verildi.

Faşizmin kanlı saldırıları halkımızın ve öğretmenlerin devrimci mücadelesini durduramıyacaktır. Devrimcilerin faşizme karşı mücadelesi her gün yeni boyutlara ulaşarak yükseliyor.

Vural Ural'ın anısı mücadelemize önder olacaktır.

Varsın işkenceler dağlasın seni
Kalbim, bu acıya dayan
Duru bir gök gibi vahşete katlananlar
Acıyı bir silâh gibi göğsünde taşımalı

ANALAR-BABALAR-KARDEŞLER

Acımızla birlikte mücadelemiz de büyüyor. Her gün bir çok yurtsever öldürülüyor, bir çok okul kapatılıyor, yüzlerce suçsuz insana işkence ediliyor, öğretmenler görevlerinden alınıyor. İŞÇİLERİN-KÖYLÜLERİN-MEMURLARIN haklı mücadelesine saldırılıyor. Ama çalışanların devrimci mücadelesi durmuyor.

Türkiye; emperyalizm, onunla bütünleşmiş yerli tekelci burjuvazi, toprak ağalarının en irileri ve tefeci-tüccarların (Oligarşinin) yönettiği ülkedir.

KİM SALDIRIYOR?

Fabrikatörler, toprak ağaları, iç ve dış ticareti elinde tutan büyük tefeci tüccarlar halkımızı daha çok soymak, ağababaları emperyalistlere, işçinin-köylünün alın terini peşkeş çekmek için saldırıyorlar. Çalışanlara, devrimcilere asıl saldırtan emperyalizm, saldıran onun ülkemizdeki işbirlikçileridir.

NASIL SALDIRIYORLAR?

DÜN ŞAVŞAT'TA HASAN ŞİMŞEK'İ, BORÇKA'DA YILMAZ TURANLI'YI, ANKARA'DA ZEKİ YILMAZ'I ÖLDÜRENLER, EN SON HOPA'DA DEVRİMCİ ARKADAŞIMIZ VURAL URAL'I KATLETTİLER. Oligarşinin kiralık katillerinin işlediği cinayetler devrimci mücadeleyi durduramayacaktır. Halkımız egemen sınıfların zulüm çarkını parçalıyacak, yiğit evlatlarının kanını yerde koymıyacaktır. Faşizmin akıttığı her damla kan, onu tarihin çöplüğüne biraz daha yaklaştırıyor. Ülkemizde en yoğun biçimde sürdürülen bu faşist terör, ilimizde de halkımızı, öğrencilerimizi, öğretmenlerimizi yıldırmaya çalışıyor. Polis ve jandarma karakollarında 12 Mart açık faşist döneminde görülmemiş işkenceler yapılıyor. Gencecik suçsuz insanlar jiletle doğranıyor, falakaya yatırılıyor. Bugüne kadar yapılan işkencenin en iğrencini Ardanuç'ta görüyoruz. Polis ve jandarmanın ortaklaşa düzenlediği bu korkunç oyunun hesabını sorumlular vermelidirler.

En küçük olaylarda okullar kapatılıyor, yoksul halkımızın çocukları okulsuz bırakılıyor. Artvin'de, Murgul'da, Hopa'da öğretmen evleri dinamitleniyor, öğretmenler sürülüyor. İlimizde orta dereceli okullarda öğretmen açığı gün geçtikçe artıyor. Ders yılı içerisinde sağ eğilimli öğretmenlerin tayinleri istedikleri yerlere, öğretmen ve müdür olarak yapılıyor. Diğer taraftan yurtsever öğretmenler, açığa alınıyor. Böylece Artvin öğretmensiz bırakılmak isteniyor.

Öğretmen-öğrenci-memur dernekleri kapatılıyor. Yasal haklarımız elimizden alınıyor, derneklerimiz yasa dışı ilân ediliyor. Ama bağımsız yargı organlarından gerekli cevabı alıyorlar.

En son Ardanuç'ta öğretmenleri açığa almak, gençlere işkence etmek için karakola dinamit koyuluyor. Sonra da -ne hikmetse- patlamadan bulunuyor. Arkasından işkence ve kıyım sürdürülüyor.

İl adına bültenler yayınlanıyor, zanlı insanlar suçlu ilân ediliyor. Mahkemelerin varlığı bile hesaba katılmıyor.

NEDEN SALDIRIYORLAR?

Ülkemizin içinde bulunduğu emperyalist-kapitalist kamp sürekli bunalım içindedir. Onun sömürü alanları daraldıkça, kâr oranı düştükçe, devrimci mücadele yükseldikçe, kanlı saldırılarını artırıyorlar. Bu yüzden hem kendi sonunu geciktirmek, hem de devrimci kabarışı engellemek için sürekli terör ve şiddeti uyguluyorlar. Tüm bunlara rağmen, emperyalist sömürü altındaki diğer ülkelerde olduğu gibi, ülkemizde de bağımsızlık demokrasi mücadelesi yükseliyor. Halkımızın yükselen demokrasi mücadelesi oligarşiyi ve uşaklarını korkutuyor. Bu yözden, sindirmek, yıldırmak, devrimci mücadeleyi boğmak istiyorlar. Bu saldırılar devrimci mücadeleyi durduramıyacaktır.

HALKIMIZIN ÇOCUKLARINA OKUMA OLANAĞININ SAĞLANMASI İÇİN ÇALIŞILMALIDIR

AÇIĞA ALINAN ÖĞRETMENLER GÖREVE DÖNMELİDİR

KAPALI OLAN DERNEKLER AÇILMALIDIR

İŞKENCECİLERDEN HESAP SORULMALIDIR

KAHROLSUN EMPERYALİZM — KAHROLSUN FAŞİZM

YAŞASIN ÇALIŞANLARIN DEVRİMCİ EYLEMİNİN BİRLİĞİ.

Töb-Der Artvin Şub. Töb-Der Hopa Şub. Töb-Der Arhavi Şub. Töb-Der Göktaş Şub. Töb-Der Borçka Şub. Töb-Der Ardanuç Şub. Töb-Der Şavşat Şub. Töb-Der Yusufeli Şub.

30 MART 1972 KIZILDERE
UNUTULMAYACAK!...

5 YIL önce, 30 Mart 1972'de ülkemizde ve bütün dünyada gözler bir karadeniz köyüne, KIZILDERE'ye çevriliydi.

Mahir Çayan ve arkadaşları, Deniz Gezmiş ve iki arkadaşının idamını önlemek için Ünye Radar Üssünde görevli emperyalizmin 3 ajanını rehin alarak Kızıldere'ye sığınmışlardı.

Mahir Çayan ve arkadaşlarını bulabilmek için o günlerde yüzlerce insan gözaltına alınıyor, yüzlerce insan işkencehanelerde hunharca işkenceye uğruyordu. Halkın umutsuzca tepkilerinden bile çekinen korkan oligarşi, toplarıyla, tanklarıyla, komando birlikleriyle, MİT paşalarıyla, generalleriyle üşüştüler Karadeniz bölgesine. Ve, muhbirlerinin ve cümle teknik olanaklarının yardımıyla halkın on yiğit savaşçısını KIZILDERE'de kuşattılar.

KIZILDERE köyü savaş alanı oldu. Köy evinde 10 yiğit, yüzlerce, binlerce askere karşı korkusuzca direndiler.

MAHİR ÇAYAN

HÜDAİ ARIKAN

Ve 30 Mart 1972 akşamı, oligarşi, tankıyla, topuyla, bazukasıyla, paşasıyla, maşasıyla bu köy evinde kuşattıkları 10 yiğit savaşçıyı imha etmeyi becerebilmişlerdi.

10'lar biz buraya teslim olmaya değil, ölmeye geldik diyorlardı. Ve öyle oldu. Teslim olmadılar. Direndiler. Öldüler.

Ve 10'lar KIZILDERE'de bazukların yaktığı, yıktığı köy evinin külleriyle gömülmediler. 10'lar halkın kalbine, devrimcilerin bilincine gömüldüler.

KIZILDERE DİRENİŞİ, Devrimci Hareketimizin yenilgisine rağmen, ve yenilginin ortasında dimdik duran bir anıttır.

KIZILDERE DİRENİŞİ, hakim sınıfların karanlık yüreklerinde bir korkudur.

KIZILDERE DİRENİŞİ, Halkların ezik yüreklerinde, biraz hüzün, ama daha çok bir ışık, bir umut kaynağıdır.

KIZILDERE DİRENİŞİ UNUTULMAYACAK!

ERTAN SARUHAN

AHMET ATASOY

S.KAZIM ÖZÜDOĞRU

ÖMER AYNA

CİHAN ALPTEKİN

NİHAT YILMAZ

SABAHATTİN KURT

SAFFET ALP

İNSANLIK BUNU YAŞADI